

BUTLLETÍ INFORMATIU

DE LA

UNIVERSITAT DE PALMA DE MALLORCA

EXTENSIÓ UNIVERSITÀRIA

NÚM. 3

JUNY, 1984

BUTLLETÍ INFORMATIU
DE LA UNIVERSITAT DE
PALMA DE MALLORCA
EXTENSIÓ UNIVERSITÀRIA

Director: Antoni Bennàssar Roig

Coordinació: Biel Mesquida Amengual

Consell de redacció:

Isabel Tapia Fernández, Dret
Josep Clar Barceló, Dret
Francisco Castresana Aparicio, Empresarials
Catalina Cirer Adrover, Empresarials
Maria Barceló Crespí, Filosofia i Lletres
Antoni M. Grimalt Llofriu, Filosofia i Lletres
Ramon Bassa Martín, Magisteri
Julià López Gómez, Magisteri
Rubén Rial Planas, Ciències
Innocent De Marchi Marín, Ciències
Jesús Salinas Ibáñez, ICE
Tomàs Colom Pol, PAS

Redacció: Gabinet de Mitjans de Comunicació
C/ Miquel dels Sants Oliver, 2
Palma
T. 29 52 00

Editor: Servei de Publicacions

SUMARI

Pàgs.	
1	Editorial
3	Junta de Govern
4	Claustre Constituent
5	Tesis de Llicenciatura i Doctorals
6	Convenis
9	C.O.U.
10	Josep Sureda i Blanes
12	Josep Carner
13	Universitat per a universitaris
14	Activitats Universitàries
20	Fes-te Maig
22	Arbre d'Universitat
27	Simposi sobre problemàtica de l'ensenyament de l'ecologia a nivell Universitari
29	Qui és
30	Esports
31	Publicacions
34	Comentari de llibres
36	Aula de Música
37	Poesia
38	Oportunitats

Al llarg d'aquests darrers mesos han aparegut en els nostres centres uns cartells il·lustrats amb unes fotografies amb el lema genèric de "Qui és?". Extensió Universitària ha cregut convenient donar a conèixer altra gent que treballa per la cultura, fora de la nostra casa i dels canals habituals de comunicació illencs.

Tenim en marxa aquesta tasca i ningú, aviat, no podrà ignorar l'existència de la nos-

Qui som?

tra Institució i nosaltres no podem ignorar tot el conjunt de gent que dia a dia lluita per la nostra cultura o que ha cercat algun lloc de les nostres illes per produir-ne.

Fins aquí ens podríem sentir contents i fins i tot satisfets pels resultats, però la pregunta que ens formulam a l'encapçalament d'aquest editorial vol reflectir tota una altra qüestió de portes endins, de centre a centre, de persona a persona.

Durant aquestes Festes de Maig vàrem voler fer una experiència: convidàrem tots els membres de la comunitat universitària a una petita festa a la Facultat de Filosofia i Lletres. Així, entre copa i música, ens coneixeríem la gent de ciències, i lletres, la gent de dret, de les Escoles i el personal d'Administració. No ens podem queixar, la participació fou nombrosa, sobretot per part dels universitaris que ja tenen com a seu el Campus. Si bé és vera que hi va haver absències, no s'ha d'entendre com una manca de voluntat d'integració sinó, més aviat, com una manca de comunicació que en el futur caldria resoldre.

De fet, fou una experiència tan necessària com enriquidora: es podia veure cares de satisfacció, mirades interrogatives, ulls corprenhuts d'admiració, la gent molt mesclada... I, de què devien parlar el catedràtic de Física i l'idoneïtzable de Lletres? El professor de Biologia quedava impressionat de les subtils observacions ornitològiques d'un estudiant de Dret. Altres descobrien inesperades connexions entre la poesia i la química. Algú opinava que el col·lectiu universitari no és tan tancat com ens han volgut fer creure la gent de defora o bé ens hem volgut fer creure nosaltres mateixos.

Com dèiem, l'experiència ens ha semblat

bona i creim que s'ha de repetir. El moment no podia ésser millor, ja que tota la Universitat viu un procés de gran transformació i sobretot els companys de la Idoneïtat, que, essent PNNs, han fet una feina correcta i necessària i als quals ara s'ha de reconèixer allò que se'n diuen els serveis.

La trobada era justament tot això: trencar absurdes barreres de comunicació i sentir-nos solidaris, perquè la vertadera vida universitària no ha d'ésser, com majoritàriament fou la darrera quarantena, un compartiment tancat i necròtic tot ple de jerarquies, lluites de poder, competitivitats, incommunicacions entre disciplines, etc., etc., sinó, ben al contrari i d'un altre mode, un gran espai obert a la pràctica democràtica dels sabers. Dit d'una altra manera: la universitat com un campus de col·loqui i de circumloqui, de discussió i de debat entre universitaris i ciutadans; com una xarxa de contactes i connexions entre coneixements i investigacions fins fa poc disjunts, una plataforma catalitzadora per a produccions artístiques (música, cinema, plàstica, escriptura, teatre, vídeo, etc.) allunyades del món universitari. Breu: una Res publica de tots els sabers humans.

Ah!, molta de sort, companys idoneïtzables!

25 de maig de 1984

— Se varen comunicar els premis extraordinaris de llicenciatura i doctorat, que han correspost a les següents persones:

Doctorat

Facultat de Dret:

Isabel Tapia Fernández

Facultat de Ciències:

Francisco Muñoz Izquierdo (Química)

Gabriel Moyà Niell (Biologia)

Facultat de Filosofia i Lletres:

Catalina Cantarellas Camps (Art)

José Servera Baño (Literatura Espanyola)

José Luis Vermal Beretta (Filosofia)

Pau Cateura Bennàsser (Història)

Maria Barceló Crespí (Història)

Llicenciatura

Facultat de Dret:

Miquel Capellà i Moyà

Andreu Ribas Maura

Facultat de Ciències:

Llat 3er Cremades Oliver (Química)

Pau Ballester Balueguer (Biologia)

La Facultat de Filosofia i Lletres anunciarà pròximament els seus premis de llicenciatura.

— Se va aprovar la incorporació de l'assignatura d'Informàtica al pla d'estudis de l'Escola d'Empresarials.

— Se va aprovar el reglament provisional per a la concessió de la medalla de la Universitat. Pròximament se'n presentarà el disseny.

— Se va presentar la sol·licitud de la Maioricensis Schola Lullistica per establir relacions mitjançant conveni amb la Universitat de Palma.

- Se va informar de la celebració durant el proper any dels Seminaris Internacionals en col.laboració amb la Fundació Alexander von Humboldt. Així mateix s'informà de la celebració d'un congrés que tendria com a tema la Metodologia.
- Distribució i aprovació del capítol 2 del pressupost de la Universitat, que fa referència a les despeses corrents i de serveis i que queda desglossat de la següent manera:

	Pst. 1984	Consignacions específiques
Despeses comunes		
Gas i Electric.	10.200.000	
Aigua	400.000	
Neteja	1.500.000	
Serveis Grals.	3.500.000	
Ext. Univ.	6.000.000	
Aula de Música	1.200.000	
Prog. F. Prof.	2.000.000	
FIU. Universitat	3.000.000	
T.A.S.U.	100.000	
<i>Centres no docents</i>		
Rectorat	4.000.000	
Gerència	6.000.000	
S. Informàtica	4.000.000	
S. Publicacions	1.000.000	
<i>Centres docents</i>		
F. Ciències	19.073.000	
F. Fil. i Lletres	16.806.000	
F. Dret	14.503.000	
Esc. U. de F. EGB	4.523.000	
Esc. Empresarials	4.348.000	
ICE	8.395.000	
TOTAL	110.548.000	

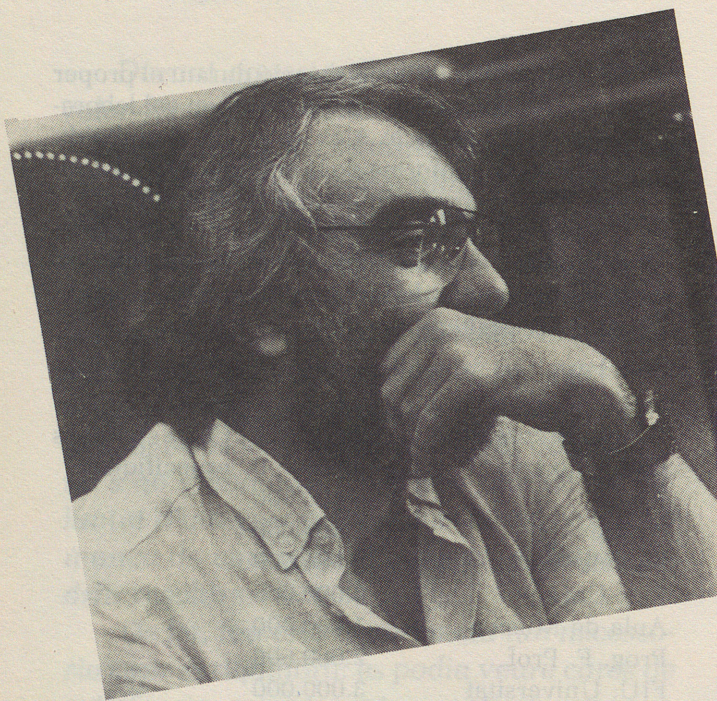

PRIMER CLAUSTRE
CONSTITUENT DE LA
UNIVERSITAT DE PALMA
DE MALLORCA

NADAL BATLE, REELEGIT RECTOR

El passat 16 de març de 1984, a les 9,30 del matí, es reuní per primera vegada, al Palau de Congressos del Poble Espanyol, el primer Claustre constituent de la UPM, format per dos-cents cinquanta-cinc membres, el qual tenia dues funcions bàsiques: l'elecció de rector i la confecció i aprovació dels Estatuts.

Dels dos-cents cinquanta-cinc membres (un 60% nats, professors i doctors, un 10% de PNN no doctors i becaris, un 20% d'estudiants i un 10% de PAS) n'hi assistiren dos-cents vint, és a dir, un 85%, la qual cosa representa un percentatge de participació molt alt.

En primer lloc, la mesa provisional del Claustre donà la paraula al rector candidat, que exposà un informe titulat "un petit balanç amb projecte de futur", en què desenrotllava la gestió realitzada per l'equip rectoral des de la seva presa de possessió així com les línies d'actuació en el futur. Dins l'apartat de les realitzacions, féu ressaltar els treballs d'ordenació acadèmica, els plans d'estudis, la contractació de nou professorat, les ajudes a la investigació, la creació dels Gabinetes de Normalització Lingüística i de Mitjans de Comunicació, de les Aules de Cultura, etc. A la segona part del seu informe parlà de les línies mestres de l'actuació futura, dels nous projectes de plans d'estudis, dels problemes presupostaris i de la necessària implicació de la Universitat en el conjunt de problemes socials, culturals i econòmics de la nostra societat illenca. Finalment destacà la importància dels futurs Estatuts i afirmà el seu convenciment que una àmplia majoria del Claustre els volia eficaços, progressistes i responsables.

La votació per a rector que es féu tot seguit donà el següent resultat: 150 vots a favor del candidat, 69 vots en blanc i un vot nul. Nadal Batle resultà elegit per una majoria del 68%.

La votació per a la mesa definitiva donà els següents resultats: Eduard Petitpierre, Jaume Oliver, Sebastià Urbina i Francisco Díaz de Castro foren triats com a representants dels numeraris i doctors; Joan Vidal, com a representant dels PNN no doctors; Maria Cinta Tarré, com a representant del PAS, i Jacint Salleras i Fernando Talens com a representants dels estudiants.

FACULTAT DE CIÈNCIES

TESIS DOCTORALS

Autor: Mateo BOSCH SANS
Director: Isabel MORENO CASTILLO
Títol: *Contribución al conocimiento de la Biología de Littorina Neritoides L. (1758) (molusco gasterópodo) y sus relaciones con la zonación litoral en Baleares*
Examinat el dia: 28.12.83
Qualificació: Excel.lent cum laude

Autor: Josefa L. DONOSO PARDO
Títol: *Estudio espectral de las interacciones entre la fosfofosilasa B de músculo de conejo y su activado alostérico*
Director: Francisco GARCÍA BLANCO
Examinat el dia: 23.3.84
Qualificació: Excel.lent cum laude

TESIS DE LLICENCIATURA

Autor: Juan CÀRDENAS AXARTELL
Títol: *Sobre las propiedades y posibles aplicaciones del ácido 5 metoxicarbonil-2 piridinhidroxámico*
Examinat el dia: 27.1.84
Qualificació: Aprovat

Tesis de llicenciatura
Autor: Andreu POL SALOM
Títol: *Caracterització i hibridació de línies diplohaploides de Nicotiana Tabacum L. seleccionades per eficàcia fotosintètica*
Director: Hipólito MEDRANO GIL
Examinat el dia: 18.5.84
Qualificació: Excel.lent

Relació dels professors que han pres possessió des de la sortida del núm. 2 del "Butlletí Informatiu"

José Javier Barandalla Arce, Òptica i Estructura de la Matèria.
Àngel Berna Prats, titular de Química Tècnica.
Ignasi Ara Pinilla, titular de Dret Natural i Filosofia del Dret.
Miquel Duran Pastor, catedràtic d'Història de les Balears.

Autor: Juana Ana CAMPOMAR ORELL
Títol: *Síntesis de derivados de CR(-----) YNI (----) con uracilo uridina y nucleóticos*
Director: Virtudes MORENO MARTÍNEZ
Examinada el dia: 17.2.84
Qualificació: Notable

FACULTAT DE FILOSOFIA I LLETRES

TESIS DOCTORALS

Autor: Francesca FLORIT ALOMAR
Títol: *La transformació del paisatge rural i de la propietat de la terra a la comarca del Pla de Mallorca (Segles XIX-XX)*
Director: Bartomeu BARCELÓ PONS
Examinada el dia: 11.5.84
Qualificació: Excel.lent cum laude

TESIS DE LLICENCIATURA

Facultat de Filosofia i Lletres
Tesis de Llicenciatura

Autor: Sebastià ROIG RIGO
Director: Francisco DÍAZ de CASTRO
Títol: *Diwán del Tamarit. Forma, imàgenes y temas.*
Examinat el dia: 29.5.84
Qualificació: Excel.lent

Enhorabona

Dos professors titulars de la nostra Universitat han obtingut, per oposició, el grau de catedràtics: Jorge Lalucat Jo serà catedràtic de Microbiologia de la Universitat de Barcelona, i, José Àngel Torres Lana, catedràtic de Dret Civil de la Universitat de València.

Pendants de prendre possessió

Francesca Barceló Mairata, titular de Tècniques Instrumentals Biològiques.
Carles Bona Garcia, titular de Mecànica Teòrica.
Jesús Ibáñez Medrano, titular de Mecànica Teòrica.
Josep Miró Nicolau, catedràtic de Física Industrial, Electrònica i Automàtica.
Josep Muntaner Capdevila, catedràtic de Psicologia de l'Educació.

CONVENIS

6

La Universitat de Palma de Mallorca segueix la seva política de firma de convenis amb altres institucions per millorar les capacitats d'investigació i treball. Aquests darrers temps se n'han firmat amb la Comunitat Autònoma i els Consells Insulars de Mallorca i Menorca.

Reproduïm el text del primer i l'últim, si bé aquest és pràcticament idèntic al de Mallorca. Amb

ACORD MARC DE COL·LABORACIÓ ENTRE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS I LA UNIVERSITAT DE PALMA DE MALLORCA

La Comunitat Autònoma de les Illes Balears, en les competències que li atribueix amb caràcter exclusiu el seu Estatut d'Autonomia, inclou la de fomentar en el seu territori la cultura i la investigació (art. 10.21): es fa especial èmfasi en el que afecta la protecció i el foment de la cultura autòctona (art. 13). Igualment s'atribueix a la Comunitat Autònoma la competència exclusiva per a l'ensenyament de la llengua catalana i la seva normalització (arts. 10.21 i 14), així com —en el marc de la legislació bàsica de l'Estatut i una vegada arbitrat un dels procediments prevists a l'art. 16.2— la potestat legislativa i d'execució pel que fa a l'ensenyament en general en tota la seva extensió i en tots els seus nivells, graus, modalitats i especialitats (art. 11.10).

Per la seva banda, la Universitat de Palma de Mallorca, el districte de la qual és constituït pel territori de la Comunitat Autònoma i que té al seu càrrec el servei públic de l'educació superior, té atribuïda, com una de les seves funcions, la de donar suport científic i tècnic al desenvolupament cultural, social i econòmic de la Comunitat Autònoma en què es troba inserida (art. 1r. lletra c de la Llei de Reforma Universitària). Un dels seus aspectes —el d'assessorament oficial en relació amb la llengua catalana— es troba recollit explícitament a l'Estatut d'Autonomia (disposició addicional segona).

Per tot això, i sense perjudici de les importants competències que respecte a la Universitat hauran d'assumir en el futur l'Assemblea Legislativa i el Consell de Govern de la Comunitat Autònoma (art. 9è. dos, 10. dos, 14. tres, 54. tres lletra a —entre d'altres— de la Llei de Reforma Universitària), la Comunitat Autònoma, representada pel seu President, l'Excm. Sr. Gabriel Cañellas Fons, i la Universitat de Palma de Mallorca, representada pel seu Rector, Mgfc. i Excm. Sr. Nadal Batle Nicolau, amb el desig de coordinar eficaçment els seus esforços en benefici de la societat balear, ACORDEN

1.- Fomentar i afavorir el desenvolupament de la cooperació d'ambdues institucions pel que fa a la llengua pròpia de Mallorca, tenint en compte el paper que l'Estatut atorga a la Universitat en el te-

el Consell Insular d'Eivissa s'ha arribat al mateix acord, encara que no s'ha fet l'acte protocolari de la firma, que es farà molt prest.

Un altre conveni és amb el Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya, que ens donarà la possibilitat de fer àmplies consultes a bancs de dades d'informació científica i d'altres tipus.

ma lingüístic.

2.- Establir programes de cooperació en el camp cultural i de divulgació científica.

3.- Establir concerts i programes d'actuació per al desenvolupament esportiu i la utilització conjunta d'instal·lacions.

4.- Organitzar conjuntament programes d'investigació i de promoció de la investigació.

5.- Obrir vies de cooperació pel que fa al desenvolupament informàtic, tant científic com administratiu i tècnic, mitjançant els programes d'actuació i els acords necessaris.

6.- Fomentar l'establiment de concerts per a l'assessorament, elaboració de dictàmens i altres activitats que la Comunitat Autònoma demanarà a la Universitat de Palma de Mallorca.

7.- Facilitar la realització de concerts per a l'establiment d'investigacions tècniques i/o aplicades de llarga durada amb la utilització d'instal·lacions i materials comuns i de personal.

8.- Fomentar les facilitats per a l'estudi, en especial mitjançant concerts que permetin la creació i l'ús de residències d'estudiants.

9.- Establir qualsevol altre tipus de concerts que interessin les dues institucions mitjançant acords puntuals.

Per a això es crea una Comissió Mixta formada per tres representants de cada institució per proposar les activitats adients i avaluar les activitats realitzades. La Comissió es reunirà com a mínim cada sis mesos. El tipus i l'amplitud de les cooperacions, els concerts, intercanvis, programes i causes comunes, es definiran específicament i seran objecte d'uns protocols que s'afegiran a aquest acord.

Aquest acord tindrà una validesa de quatre anys, renovables automàticament si cap de les dues parts no comunica a l'altra sis mesos abans de la data d'acabament la voluntat de donar-lo per acabat. En tot cas, la part que ho faci es compromet a finir les accions establertes mitjançant aquest acord que estiguessin en funcionament.

Palma de Mallorca,

Per la Comunitat Autònoma,

Gabriel Cañellas Fons

Per la Universitat de Palma de Mallorca,

Nadal Batle Nicolau

CURS D'ORIENTACIÓ UNIVERSITÀRIA

El passat curs 1982/1983 la matrícula per al curs d'Orientació Universitària (COU) a les nostres illes, va ser de 2.827 alumnes, distribuïts de la següent manera:

	nombre	%
Centres estatals	1.927	68,2
Centres no estatals	900	31,8
TOTAL	2.827	100,0

Aquest curs 1983/1984, la matrícula per al COU ha estat la següent:

	nombre	%
Centres estatals	1.867	64,3
Centres no estatals	1.034	35,7
TOTAL	2.901	100,0

Respecte al curs 1982/1983, l'índex d'increment per als Centres estatals ha estat d'un -3,1% mentre

ACORD MARC DE COL.LABORACIÓ ENTRE EL CONSELL INSULAR DE MENORCA I LA UNI- VERSITAT DE PALMA DE MALLORCA

El Consell Insular de Menorca, representat per l'Excel·lentíssim senyor Tirs Pons Pons i la Universitat de Palma de Mallorca, representada per l'Excel·lentíssim i Magnífic senyor Nadal Batle Nicolau, davant l'interès comú d'ambdues Institucions en el desenvolupament, a tots els nivells, de la societat en què estan immerses, estableixen el present ACORD MARC per tal d'aconseguir una coordinació eficaç dels seus esforços i per assolir un millor aprofitament dels cabals comuns.

Per això acorden els següents punts dins del marc de responsabilitats que l'Estatut de les Illes assigna a totes dues Institucions i de manera coherent amb la Llei de Reforma Universitària.

1.- Fomentar i afavorir el desenvolupament de la cooperació d'ambdues Institucions pel que fa a la llengua pròpia de les Illes, dins de les obligacions que l'Estatut imposa a la Universitat sobre el tema lingüístic.

2.- Establir programes de cooperació i col.laboració continuada en el camp de les manifestacions i divulgacions culturals i científiques.

3.- Establir concerts i programes d'actuació per al desenvolupament esportiu i la utilització conjunta d'instal·lacions.

4.- Organitzar conjuntament programes d'investigació i de promoció de la investigació, entre altres els de recerca educativa i pedagògica, fent una especial atenció als que s'insereixen dins del marc d'actuació del Consell de Menorca.

5.- Obrir vies de cooperació pel que fa al desenvolupament informàtic, tant científic com administratiu i tècnic, mitjançant els programes d'actuació i els acords necessaris.

COU GUIA UNIVERSITÀRIA CURS 83/84

Durant el curs 1983/1984, el secretari tècnic del COU de la Universitat ha visitat tots els Centres de les Illes, que són:

Estatals (Palma)	4
Estatals (resta de Mallorca)	5
Estatals (Menorca)	2
Estatals (Ibiza)	2
Total	13
No estatals (Palma)	11

6.- Fomentar l'establiment de concerts per a l'assessorament, l'elaboració de dictàmens i altres activitats que el Consell de Menorca demani a la Universitat de Palma.

7.- Facilitar la realització de concerts per a l'establiment d'investigacions tècniques i/o aplicades de llarga durada amb la utilització d'instal·lacions i materials comuns i, àdhuc, de personal.

8.- Fomentar les facilitats per a l'estudi en especial mitjançant concerts que permetin la creació i l'ús de residències d'estudiants.

9.- Establir qualsevol altre tipus de concerts que interessin les dues Institucions mitjançant acords puntuals.

10.- Crear una Comissió formada per tres representants de cada Institució per tal d'avaluar les activitats realitzades i proposar les activitats adients. La Comissió es reunirà com a mínim cada sis mesos. El tipus i l'amplitud de les cooperacions, els concerts, els intercanvis, els programes i les actuacions comunes es definiran específicament i seran objecte d'uns protocols que s'afegiran a aquest acord.

El present acord tindrà una validesa mínima de quatre anys renovables automàticament si cap de les dues parts no comunica a l'altra sis mesos abans de la data d'acabament la voluntat de donar-lo per acabat. En tot cas, la part que ho faci es compromet a finir les accions establertes mitjançant aquest acord que estiguessin en funcionament.

Maó,

Consell Insular de Menorca,
Tir Pons Pons

Universitat de Palma de Mallorca,
Nadal Batle Nicolau

CONVENIS

CONVENI DE COL·LABORACIÓ ENTRE EL CONSORCI D'INFORMACIÓ I DOCUMENTACIÓ DE CATALUNYA

I

LA UNIVERSITAT DE PALMA DE MALLORCA

El dia 9 de març de 1984, reunits a la seu de la Universitat de Palma de Mallorca el Sr. Nadal Batle i Nicolau, Rector d'aquesta Universitat, i el Sr. Eduard Bonet i Guinó, President del Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya, i

CONSIDERANT:

- 1.- Que la informació és un element que condiciona la qualitat i la novetat de la recerca científica i, per tant, la conveniència de fer possible que les tasques de la Universitat es duguin a terme de la millor forma possible.
- 2.- La utilitat de les tècniques de teledocumentació per a consultar una part cada vegada més gran del conjunt de documentació científica existent al món, i també per a seleccionar la més adient per a cada necessitat.
- 3.- Que el Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya ha assumit tradicionalment la funció d'incorporar els avenços que permeten fer més eficients els treballs en el camp de la informació i, en aquest sentit, ha estat capdavanter en la introducció i el desenvolupament dels sistemes de teledocumentació.

PACTEN:

- 1.- Que el Consorci realitzarà les consultes de teledocumentació que la Universitat de Palma de Mallorca li encomani i sense altres limitacions que les que es deriven de l'especialització del personal destinat a aquest servei pel Consorci. Amb aquests objectius s'establiran els acords econòmics entre les Gerències de les dues Institucions. Les despeses directes de les diverses consultes seran a càrrec de la Universitat i les indirectes a càrrec del Consorci.
- 2.- El Consorci es compromet a la formació d'un o dos documentalistes, enviats i seleccionats per la Universitat.
Aquesta formació suposa l'assistència als cursos de formació del Consorci. El seu valor econòmic serà comptabilitzat com a aportació del Consorci al Conveni.
- 3.- El Consorci es compromet a l'assessorament per a la creació d'un servei de teledocumentació a la Universitat. El cost de l'assessorament serà comptabilitzat en l'aportació del Consorci al Conveni.

Sr. Eduard Bonet i Guinó
President del Consorci d'Informació
i Documentació de Catalunya

Sr. Nadal Batle i Nicolau
Rector de la Universitat de
Palma de Mallorca

CURS D'ORIENTACIÓ UNIVERSITÀRIA

El passat curs 1982/1983 la matrícula per al Curs d'Orientació Universitària (COU), a les nostres illes, va esser de 2.827 alumnes, distribuïts de la següent manera:

	nombre	%
Centres estatals	1.927	68,2
Centres no estatals	900	31,8
TOTAL	2.827	100,0

Aquest curs 1983/1984, la matrícula per al COU ha estat la següent:

	nombre	%
Centres estatals	1.867	64,4
Centres no estatals	1.034	35,6
TOTAL	2.901	100,0

Respecte al curs 1982/1984, l'índex d'increment per als Centres estatals ha estat d'un -3,11%, mentres que per als Centres no estatals ha representat un +14,89%. De totes maneres, per al total tan sols representa un augment de 74 alumnes, és a dir, un índex d'increment d'un +2,62%. Pel petit increment que s'observa durant el tres darrers anys, pareix que la matrícula del COU ha assolit un màxim que difícilment superarà de manera espectacular.

El quadre, per als alumnes que entre juny i setembre del curs passat aprovaren el COU en el Centre respectiu, és el següent:

	nombre
Centres estatals	1.069
Centres no estatals	654
TOTAL	1.723

Això vol dir que als Centres estatals aprovaren el 55,48% dels alumnes, i als no estatals el 72,7%. En total aprovà el 60,9% dels alumnes matriculats.

El quadre, per als alumnes que a les proves d'accés a la Universitat, entre les convocatòries de juny i setembre, obtengueren la qualificació d'Apte, és el següent:

	nombre
Centres estatals	847
Centres no estatals	563
Total	1.410
Alumnes lliures	76
TOTAL	1.486

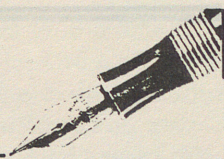
El percentatge, per als alumnes matriculats del COU, seria el següent:

Centres estatals	44,0%
Centres no estatals	62,6%
TOTAL	49,9%

Si s'hi afegeixen els alumnes lliures, el percentatge d'aptes total seria de 50,77.

Si aplicam aquesta proporció al curs actual, s'espera un total d'alumnes en condicions d'entrar a la Universitat de 1.473 aproximadament.

Dr. Alfredo Gómez Barnusell,
secretari tècnic del COU

COU GUIA UNIVERSITÀRIA CURS 83/84

Durant el curs 1983/1984, el secretari tècnic del COU de la Universitat ha visitat tots els Centres de les Balears, que són:

Estatals (Palma)	4
Estatals (resta de Mallorca)	6
Estatals (Menorca)	2
Estatals (Eivissa)	2
Total	14
No estatals (Palma)	14
No estatals (resta de Mallorca)	2
Total	16
TOTAL	30

La finalitat d'aquestes visites ha estat tenir un contacte directe amb els professors i alumnes de tots i cada un dels centres. S'ha aprofitat l'avinentsa per fer uns col·loquis amb els alumnes sobre la problemàtica del COU, les Proves d'Accés a la Universitat, els trasllats d'expedients, els estudis a la nostra Universitat i els estudis de les altres Universitats d'arreu de l'Estat espanyol. També se'ls ha repartit la *Guia universitària 1983/1984* per al COU, redactada pel secretari tècnic del COU i editada pel Vice-rectorat d'Extensió Universitària, sota el patrocini de la Caixa de Balears "Sa Nostra".

La Guia..., que s'ha posat a l'abast de tots els alumnes, conté el següent índex:

- Presentació
- El procés d'Ensenyament
- Centres de la nostra Universitat
- Convenis subscrits
- Estudis universitaris
- Altres estudis
- Període de matrícula
- Proves d'accés a la Universitat (PAAU)
- Proves d'accés a les Escoles Universitàries
- Trasllats d'expedient
- Beques
- Assegurança escolar

Després de la conferència-col·loqui, es repartia una enquesta als alumnes per tenir dades respecte als estudis que, en primera i segona opció, pensen seguir i la Universitat en la qual pensen matricular-se.

Pareix esser que la iniciativa ha tengut una bona acceptació i tenim el propòsit d'editar cada any la *Guia* millorada i més completa.

Dr. Alfredo Gómez Barnusell,
secretari tècnic del COU

El proppassat 26 de maig va morir a Barcelona el Sr. Josep Sureda i Blanes, a l'edat de 93 anys. L'il·lustre investigador i humanista havia estat anomenat doctor *honoris causa* per la nostra Universitat.

En el n° 1 del "Butlletí Informatiu", el professor Àngel Terron va escriure una semblança biogràfica del Dr. Sureda. En el present número, feim homenatge a la seva memòria reproduint una entrevista que li va fer per a la revista Lluç (febrer de 1972) el catedràtic de Català Dr. Joan Miralles.

Aprofitam una breu estada a Barcelona per visitar el nostre entrevistat. Muntam a la part alta de la ciutat entre la udoladissa de cotxes i autobusos i l'aire espès i enrarit. Arribam a casa de don Josep Sureda, escriptor de temes històrico-científics i literaris, excel·lent prosista, i home, com diu Josep Maria Llompart a la seva *Literatura moderna a les Balears*, de «sòlida cultura» i de «gran curiositat intel·lectual». El barri on habita és espaiós i l'aire diàfan. Dins la casa es respira pau, la cambra on ens rep és confortable; només de tant en tant se sent qualche vehicle o, ja al final de la conversa, les anades i vengudes dels néts de don Josep.

— *Ens pot dir on va néixer, qui eren i de què feien els seus pares?*

— Vaig néixer a Artà el 23 de juny de l'any 1890, la vetla de Sant Joan, nit d'averanys amorosos. L'avi patern era un senyor pagès i el matern mercader. Mon pare va ser apotecari, i quan jo tenia dos anys es traslladà a Palma i obrí una farmàcia, però la família passava llargues temporades a la vila o a Cala Ratjada on els avis tenien una caseta. Mon pare tenia un oncle capellà que habitava a la casa i degué ésser home instruït ja que deixà una biblioteca ben nodrida i escollida.

— *Quina ha estat la seva tasca professional?*

— Vaig seguir la carrera de mon pare, però no m'agradava, i, ja doctor, em vaig dedicar a la química, anant a estudiar a Munich on vaig treballar amb el professor Wieland; esclatà la guerra del catorze i vaig passar al Politècnic de Zurich on vaig tenir per mestre el professor Staudinger. Tots dos foren bons mestres i varen arribar a Premis Nòbel. Tenc publicades les investigacions fetes en aquest període. Acabada la guerra, vaig retornar a Madrid a treballar en els laboratoris d'Enric Moles i d'An-

toni Medinaveitia. Després vaig entrar a la indústria. He estat subdirector de la fàbrica que tenia a La Felguera la Sociedad Española del Nitrógeno, director de la fàbrica d'adobs químics de Portopí i finalment director d'Indústries Agrícoles de Mallorca.

— *On va fer els seus primers estudis?*

— A Artà amb la mestressa Jaumina; després a Palma en el col·legi de don Feliu Morey, en el carrer de les Minyones, ja desaparegut; l'escola estava en un gran casal senyorial que confrontava amb el palau Verí; de la classe oviràvem els arbres enormes del jardí i escoltàvem la piuladissa dels ocells que hi niaven. Era un encant. Vaig fer el batxiller a l'Institut que aleshores estava a Montission i la carrera a Barcelona.

— *Qui el posà en contacte amb la cultura mallorquina?*

— A casa mateix; mon pare coneixia els poetes de la seva època d'estudiant i sabia de memòria trosos de les comèdies d'en Pitarra, *El ferrer de tall*, i semblants.

— *Quins amics o coneguts ha tengut en el camp literari?*

— Amics n'he tengut molts. A Barcelona va estudiar en el meu curs de Farmàcia en Jaume Bofill i Ferro i amb ell lligàrem una gran amistat. Era cosí d'en Bofill i Mates al qual també vaig conèixer. En Josep Carner era molt amic de canostra, fins a tal punt que mon germà Miquel va ser el padrí del primer nin que tengué el poeta. En Segarra era de la nostra colla d'estudiants. Coneguts crec que ho eren casi tots els intel·lectuals d'aleshores. Quan jo era estudiant, En Costa va anar a predicar a Artà i posà a canostra; jo devia tenir uns deu anys i li servia la missa. Quan sortírem de l'església ens aturàrem al mirador que hi ha davant l'església des d'on s'oviren les muntanyes que aixopluguen les Coves, i En Costa em digué: «jo d'aquí n'he fet uns quadrets», i jo vaig dir: «també sap pintar. Ha fet quadrets!» Supòs que es devia referir a *La deixa del geni grec*. També vaig tenir molta confiança amb na Maria Antònia Salvà que havia estat al col·legi de la meva madre. En Sants Oliver me facilità l'entrada a l'Ateneu de Barcelona, del qual era secretari. Amb en Joan Alcover només hi vaig parlar dues vegades. També conec molt Na Mercè Massot. Quan vingué el Moviment ens agombolàrem a caseva. Amb En Llorenç Riber fórem amics i me regalà alguns llibres que jo cercava; record ara les obres de Jovellanos. També fou gran amic meu En Miquel Ferrà, i vaig tractar En Gabriel Alomar.

— *I de castellans qui conegué?*

— Vaig conèixer n'Ortega i Gasset abans de ser catedràtic. El vaig visitar quan habitava a Lisboa i recordarem els temps passats quan ens reuníem amb don Francisco Giner de los Ríos o el senyor Cossío. Amb En Menéndez Pidal vaig fer algunes excursions per la Sierra del Guadarrama i el vaig visitar a una caseta que tenia a San Rafael amb un íntim amic seu que nomia Antonio Solalinde, mort quan era catedràtic a Wisconsin. Com que a Madrid jo vivia a la Residència d'estudiants, no mancaren ocasions de conèixer bastanta gent de lletres i artistes.

— *Quins viatges ha fet?*

— Vaig començar a sortir de Mallorca en els quinze anys. El límit europeu va ser un poblet de la frontera de Polònia. Hi vaig anar per veure una fàbrica que havien inaugurada. Record també les impressions terribles de quan vaig anar a Viena l'any 1921 que va patir tant durant la guerra del catorze; en canvi de Venècia o Florència en guard impressions rialleres. El que he fet molt també ha estat pujar a la major part de les muntanyes de Mallorca i a les d'alguns altres països. Per altra part vaig passar un any a Venezuela, un any a Sevilla i set a Astúries.

El prosista vesteix clàssicament i és home de formes cuidades i tothora equilibrat. Durant la conversa se'ns mostra cordial i amatent. El temps passa aviat entre les anècdotes de la seva llarga i fecunda vida i les opinions sobre el món modern, sobre la tècnica i la cultura, etc. De tant en tant, encara que no prodigui massa les seves demostracions d'entusiasme, deixa anar qualche tret humorístic reblit de seny i sentit realista.

— *Ha conegut escriptors estrangers?*

— Alguns, sobretot els que han passat per Mallorca. El comte Kessler quan se n'anà de Mallorca féu publicar a «La Almudaina» unes paraules d'agraïment que certament jo no mereixia. Bernanos me dedicà alguns dels seus llibres, de vegades amb dedicatòries excessivament encomiàstiques. Altres m'han escrit, com Keyserling, Miomandre, etc.

— *Quina relació tengué vostè amb l'Associació per la Cultura de Mallorca?*

— Vaig procurar treballar per als objectius d'aquesta Associació i, malauradament, em tocà, com a president que era a l'hora de la dissolució, l'enterrar-la. Esper que d'una forma o altra ressuscitarà. En certa manera ja ha ressuscitat en l'*Obra Cultural Balear*.

— *De les seves obres en té qualcuna d'inèdita?*

No crec que me pugui creure autor d'obres literàries. Tot el que he intentat fer ha estat una crida als escriptors mallorquins per veure si qualcú més preparat que jo estudia a fons les qüestions i les persones que he exposat en les meves publicacions. Ara estic preparant una segona sèrie de *Petites històries*, llibret suara publicat, i que havia presentat als Premis Palma. Feren bé en no premiar-les. Trob que els premis han de ser per als joves, els vells no els hem d'anar a destorbar.

— *Quant al mestratge quin ha tengut?*

— Res més que llegir. Ni tan sols he pogut aprendre la gramàtica i encara faig faltes d'ortografia. He escrit perquè crec, com deia don Joan Alcover, que com més mallorquinetgem millor serà per Mallorca. És l'amor a Mallorca qui m'hi ha impulsat i perquè els que podien dir-hi millor que jo el que manca a la nostra terra eren mandrosos.

— *En política va pertànyer a algun partit polític?*

— Mai. Crec que els nostre problema és un problema essencialment de cultura i que la nostra tasca és la de pujar el nivell cultural del país, siguin blancs o negres els que estan en el poder.

— *Què creu vostè sobre la cultura mallorquina actual?*

— Tot és relatiu. És indubtable que Mallorca ha anat envant, però comparat amb el que han fet els altres en aquest temps estam molt enrera.

— *Quina classe de pintura li interessa?*

— Del meu temps m'agradava En Junyé que vivia a Lluc-Alcari, i N'Anglada encara que el trobava un poc massa acolorit. També en Cittadini i En Bernareggi. En Picasso m'agrada més que En Dalí. Dels clàssics preferesc els holandesos i flamencs. La pintura romànica m'agrada més que la gòtica, però no puc dir gaire coses més ja que no m'hi entenc molt.

Quan tancam el magnetòfon sembla respirar don Josep. Seguim conversant; ens mostra algunes reproduccions de portolans medievals, un altre dels seus temes d'investigació. Prenim comiat d'ell. Pensam que la seva obra haurà estat prou vàlida, tant pel seu contingut, ja que haurà salvat de la desconeixença més absoluta no pocs punts de la història mallorquina que altrament romandrien desconeguts, com per la forma, essent com és un dels millors prosistes mallorquins vivents de la vella generació.

Joan MIRALLES MONSERRAT

EN EL CENTENARI DE JOSEP CARNER

Sembla molt clar que el millor homenatge que es pot fer a un escriptor és el de llegir-lo sense prejudicis i amb la màxima bona fe. En aquest sentit, Carner no constitueix cap excepció. El que és realment excepcional és el valor de la seva obra, tan excepcional que resulta incomprensible que la crítica l'hagi negligit sovint.

Carner va ser un dels personatges més importants del Noucentisme literari, però etiquetar-lo com a "noucentista" no passa de ser una simplificació excessiva. Cap obra d'aquestes dimensions no pot encabir-se en l'estretor d'una etiqueta. Per altra part, Carner escriurà molt més enllà del període d'anys en què el Noucentisme ocupa l'escenari cultural de Catalunya.

D'aquests anys és d'on prové la imatge d'un Carner superficial que, tanmateix, posseeix una facilitat enlluernadora en el domini de la llengua. Ara bé, no podem parlar de cap manera d'un poeta superficial per més que, en Carner, a vegades, el pretext del qual parteix el poema pugui ser perfectament irrisori:

Cal, oh senyora de la flor i el floc,
més que no pas enginy i melodia,
el mot que un món implícit ens desnia;
més que cap llavi, l'esperit del foc.

I també cal insistir en el prodigi que suposa la llengua en mans d'un poeta com Carner. Abans de Fabra la situació lingüística del país era delirant. Les *Normes ortogràfiques* surten l'any 1913, un any després de la publicació de *Les monjoies*. D'aquí a la construcció d'una obra com aquesta de què ens ocupem hi ha la distància que suposa "inventar-se" una llengua literària moderna i eficaç i utilitzar-la per elaborar una poesia que es pot comparar tranquil·lament amb la millor poesia europea.

Carner era conscient de tot això, i el seu grau de responsabilitat estrictament literària, altíssim. Només fa falta entretenir-se a observar els resultats de la revisió sistemàtica a què va sotmetre els propis textos, que desemboquen en el volum *Poesia*, publicat el 1957.

A més a més, la poesia de Carner representa un esforç extraordinari per projectar una mica de lucidesa en aquest àmbit obscur que és la vida dels homes i les dones. No és pas en va que posa en boca d'un personatge de *Nabí*, el millor poema narratiu que s'ha escrit mai en català, aquests quatre versos:

Tot és follia,
córrer i estar, vetllar i dormir;
tot és engany de vides condemnades:
donar-se i escometre i resistir.

Doncs bé, això que cap poeta superficial no ens hauria dit, és el que ens ensenya Carner i el que podem fer servir per no caure, com Jonàs, en les pròpies racionalitzacions equivocades.

Universitat per a universitaris

Quatre anys d'allunyament —com a estudiant— de la Universitat poden donar o no una perspectiva prou freda per jutjar el que es veu o intueix d'aquest petit món organitzat. Malgrat tot, el que sembla clar és que quatre anys no eradiquen del tot aquell hàbit tan salutífer, aquell vici, tan aprofitat, de l'estudiant. Allò que hom és responsable més aviat de poques coses, i que si l'engranatge funciona de manera tan desastrosa un no es troba, per descomptat, entre les possibles causes. En tot cas, fa quatre anys encara subsistia l'argument tantes vegades utilitzat que tota culpa es trobava fora, pul.lulaven posicions socialment inspirades en apartats molt aliens a la qualitat de l'ensenyament, el tarannà del professorat, en la salut de tot un cos social.

Imagín que tot això avui encara importa menys. Ni tan sols deu existir ja un nucli important de gent que apliqui pomades teòriques i ideològiques a la Universitat. En realitat, sembla que se sap que tot és relatiu, de la mateixa manera que el personal sembla que s'hagi acomodats en el racó propi d'una Universitat que hom diu que està en crisi.

No sé qui comentava l'altre dia que l'estudiant és de cada vegada més professional, més estudiant. Menys política, menys atur, més ganes de centrar-se en una solució momentània en un temps tan difícil d'ocupar. Dit d'una altra manera: si no hi hagués Universitat, igualment tampoc no hi hauria res més a fer. El desitjadíssim any sabàtic serveix, als qui treballen, per investigar, estudiar o parar-se en un lapsus més que agradable. Però, en altres països, també serveix perquè d'altres ocupin el lloc del qui s'escapa temporalment. En realitat, s'ha d'intentar posar pedaços perquè ningú no pugui sentir-se absent de la utilitat social, una llista en què la incomparança és penada amb els pitjors mals del segle, llevat que hom es convertesqui en carn de psiquiàtric.

L'estudiant sap que després de l'estudi, molt probablement, res. I els qui feim feina sabem, vaja una sort, que el que feim té poca relació amb l'estudi, i que ni tan sols d'aquesta manera se supleix la desgràcia "socialitzada" de no treballar. Així, què val més? Veure la Universitat com a lloc per a quelcom o veure-la, almenys ara per ara, com un llarguíssim any sabàtic? Als Estats Units —ho llegia l'altre dia, encara que, no cal dir-ho, no sé on— les carreres, les estades universitàries, comencen a durar massa. No s'hi oposa ningú perquè no es deu saber si la cosa és bona o és nefasta. El cas és que s'acaben els anys de rigor i el *modus vivendi* universitari s'allarga a base de llicenciatures, doctorats, lecto-

rats, especialitzacions i treballs en departaments. O és un tipus d'estudiant al qual no agrada gens, però gens, el que hi ha defora, i se sent, amb la seva estada més o menys pagada, molt confortable en les seves quatre parets conegudes, o resulta que és gent apassionada per l'estudi.

No estaria malament començar a considerar si la Universitat pot ésser ja un món tancat en si mateix en què no s'està en funció de res sinó perquè ve de gust, simplement, estar-hi. També perquè del fet d'entrar-hi per ocupar uns quants anys es passa a no sortir-ne perquè no se sap com ocupar els que s'acosten.

Com que no em correspon de jutjar i ja és per si mateix bastant enutjós haver d'elucubrar d'aquesta manera sense que el risc sembla que compensi gaire, deix el tema tal com està. Més val no posar-se en camises d'onze vares. Que consti que, amb el que he dit, no critic de cap manera l'obsessió de moltes universitats —entre elles, la de Palma— per acostar-se al context més proper, a la realitat, al que l'envolta. Però per ventura sí que és un esforç que no arriba al fons, a valorar com cal, a preparar tan cruament els qui s'enfronten a una espècie de trauma postpart, d'estar tan relaxat a tenir un ambient tan hostil.

Tot indica que s'estudia més que abans. Fa uns anys ja es veia que la cosa aniria per aquests camins. Una mena d'inèrcia, que com a tal no té per què ésser negativa, es contagiava a moltes facultats. Els de periodisme ens en salvàvem perquè sempre hem estat una mica ganduls, i gent més aviat estranya. Però es notava a Filosofia, a Història, per no parlar dels de Ciències. A Dret, crec, hi havia altres motivacions i tot era més vocacional.

I el contrast d'avui. Equips directius "joves" que es belluguen, cerquen, fins i tot aclaparen, amb cicles, activitats, col.loquis, debats, muntatges extraacadèmics. Igual era el que haurien desitjat per a ells mateixos en anys més rígids. Anau a saber. Però la història ara ha d'anar per un altre cantó. Gent que cerca bons professors, bones classes, bons llibres, bones biblioteques, bons mitjans, bons incentius, pul.lula per la Universitat. Abans, aquests intrigants s'amagaven, eren una mica ofensius i no tenien una imatge gaire d'acord amb la que proporcionava el qui assumia vertadera preocupació, angoixa pel que era realment important. És clar que tot això tan important solia ésser fora de la mateixa Universitat.

Constança Forteza

LES FONTS ORALS, INSUBSTITUÏBLES

Durant tants d'anys ha estat segrestada la paraula així com sortia de la boca de l'home, directament, que quan ha estat possible escoltar-la ha suposat quelcom de subversiu, si és que la veritat allibera. L'escriptura ha estat un filtre, una censura, una restricció de la parla; és allò que la història l'escriuen els vencedors, els seus escrivans. Seguint el fil, ¿qui pot oblidar el monopoli, fins i tot, de la lectura, de la interpretació dels Llibres, generalment en llengua esotèrica —per afegit a l'analfabetisme popular—, en la història de les esglésies i per part dels qui són més església que els feels?

La política de sempre ha estat l'art de no escoltar la gent, de desinteressar-la per llurs problemes, mentre sigui evitable. La sociolingüística constata l'aïllament autosuficient de les classes dirigents mitjançant una llengua "pròpia" (o sigui, forastera) i el rebuig del "patuès" de la majoria. (¿Ha estat innocent l'oblit, pels acadèmics, de la vida corrent del poble, i l'interès només per allò "folklòric"? És clar que no).

Com s'ha trencat aquest silenci, aquesta sorde-sa? La dialectologia ja s'acostà a la llengua no acadèmica. La història de la superació dels estudis folklòrics ha estat la de l'acostament a l'etnologia, a la vida quotidiana al camp, als barris. La fonamentació científica de la lingüística s'ha esdevengut mitjançant l'anàlisi sincrònica de la llengua viva, actual, i encara no s'ha acabat perquè li resta entendre i explicar la parla. L'antiga filologia ha tornat la recerca de la llengua viva de segles enrere en els documents d'aleshores. Sobre la història, Samuel Johnson ja digué l'any 1773, a Edimburg, que "you are to consider, all history was at first oral" ("heu de pensar que tota la història primer fou oral"); i també fou oral la literatura.

I un munt de ciències contemporànies només s'expliquen per l'interès per l'expressió oral humana directa, sense intermediaris: l'antropologia ja postula el caràcter fonamental, insubstituïble, de la llengua per entendre les societats, exòtiques o no; igualment l'etnologia. No cal gairebé esmentar els estudis de literatura popular, ni la sociolingüística, la qual s'acosta com ningú mai a la llengua total. La geografia reacciona contra la quantificació exagerada i s'interessa per la visió humana de l'entorn i, amb l'onomàstica, estudia la microtoponímia. La pedagogia continua tant amb l'ús pedagògic de part de la literatura popular, del "folklore expressiu", com amb l'ús de la llengua com a eina de coneixement de tota la realitat social. La història contemporània s'enriqueix amb l'arxiu de la memòria popular. Etc.

Tot aquest camp és el que abasta l'aprofitament de les "fonts orals", del qual ha tractat del dia 12 al dia 15 d'abril un col.loqui celebrat a la Real, organitzat pel departament de Llengua Catalana de la facultat de Filosofia i Lletres. Era un col.loqui molt ambiciós pel seu caràcter de primer i de tractament general de la qüestió des de molts angles. Les ponències volien oferir un plantejament teòric general sobre la incidència de les fonts orals en les diverses disciplines relacionades amb aquesta temàtica i foren presentades per especialistes competents. El punt de contacte interdisciplinari foren els seminaris sobre metodologia per a l'aplec i estudi dels materials de cultura oral. I naturalment el temps fou molt just; les que en patiren foren les discussions de les ponències i de les comunicacions, i també els seminaris pràctics.

La crítica del valor dels materials d'origen oral se centra entre dos pols: la comunicació oral com a lloc on es projecta el control del poder establert mitjançant el "sentit comú" i les fonts orals com a mitjà per escoltar i fer constar la valuosa veu dels marginats de tota casta, dels vells, de les dones, dels pobres, dels "outsiders", dels qui no tenen altra veu, tot i la influència de la por, de la subjectivitat, del temps. El seu ús és realment un complement i, de vegades, una correcció de les fonts escrites, les quals tanmateix també surten d'un escriptor humà. Aquí entra en joc la metodologia científica.

Al nostre país tenim una certa tradició en l'aprofitament de les fonts orals de documentació, el qual començà amb el romanticisme, amb la feina de l'arxiduc Lluís Salvador d'Àustria. La recol.lecció de materials de literatura popular, amb diverses orientacions (literària, de respecte als originals, com a material per conèixer la visió popular de la història d'aquests dos darrers segles...), té tradició des de Marian Aguiló, passant per Antoni Mª Alcover, Rafel Ginard, Miquel Pons, Andreu Ferrer, Joan Castelló, no fa gaire traspasat, fins a Gabriel Janer, etc. També tenim una tradició pel que fa a la metodologia, representada per la dialectologia, des d'Alcover fins a Veny comptant F. de B. Moll, i darrerament Joan Miralles amb el seu "Qüestionari sobre història i cultura popular de Mallorca", amb el precedent importantíssim del citat Lluís Salvador d'Àustria, que va escriure *Die Balearen* a partir de les seves *Tabulae Ludovicianae*, exhaustius qüestionaris impresos, que el feren capdavanter mundial en els estudis també de cultura material.

Les modernes tècniques d'enregistrament en cinta magnètica han estat bàsiques en l'avenç de l'ús

de les fonts orals. Ja no val allò de "Canten papers, menten barbes". És significativa l'"anècdota" actual del batle d'Andratx que no vol que s'enregistrin els plens de la corporació municipal i ni parlar-ne que la cinta pugui sortir de la Sala..., i no deu ser ni el primer ni el darrer cas.

Serà prou interessant poder tornar llegir les ponències i les nombroses comunicacions del Col.loqui un pic impreses i així a l'abast de més gent. Pensant igualment en el futur cal insistir que és greu la manca a la nostra universitat d'una instal.lació de traducció simultània, perquè no se'n pot anar de bell nou una tallada tan grossa del pressupost de cap congrés o col.loqui darrere el lloguer d'aquest servei.

Finalment recordem que podem cercar en els texts antics els seus orígens orals, i a tots els països subdesenvolupats on domina l'analfabetisme l'ús de les fonts orals seguirà essent indispensable, però el que ja no podrem salvar, si no ho feim ara, és la saviesa dels nostres vells, la seva memòria, el seu temps, perquè les darreres generacions ja hem perdut la seva bona memòria amb el pas a la civilització de la imatge, de l'escriptura. És indiscutible el valor de les fonts orals i del passat col.loqui.

ANTONI I. ALOMAR

L'ESTAT ESPANYOL: UN MODEL LINGÜÍSTIC BASAT EN LA DESIGUALTAT

La Universitat de Palma ha organitzat unes jornades sobre MODELS LINGÜÍSTICS EUROPEUS IGUALITARIS. Davant un públic bàsicament universitari —estudiants i professors— s'ha parlat dels models de Iugoslàvia (Albina Luk), de Bèlgica (Albert Verdoodt) i de Suïssa (Uli Windisch); un conflicte lingüístic similar, a l'estat espanyol s'ha resolt amb un model abusiú i desigualitari per part de la legislació democràtica vigent (n'ha parlat Lluís V. Aracil). Les jornades, les ha presentades el rector, Nadal Batle, que amb la seva presència i amb les seves paraules ha destacat la necessitat que la comunitat lingüística catalana té d'aconseguir un model lingüístic igualitari a l'estat espanyol.

La Constitució de 1830 —que fa de Bèlgica un estat modern— estableix que cadascú parla la llengua que vol —francès, neerlandès o alemany—, i el butlletí oficial de l'estat es publica en aquestes tres llengües (comparau amb l'estat espanyol, constitució de 1812, etc.). "Aquesta situació sembla ideal —diu Verdoodt— (...) Però què voleu? Quan s'és lliure, sovint el més fort domina i el més feble és esclafat, i llavors són necessàries lleis per restablir l'equilibri, ja que a causa dels esdeveniments el francès havia pres en tots els països una posició de força.

(...) Vet aquí com s'ha intentat resoldre el problema per la igualtat dels individus. Però molt ràpidament això va semblar encara insuficient i es decidí d'imposar l'unilingüisme regional. L'unilingüisme regional consisteix a fixar una frontera lingüística, i al nord tot es fa en neerlandès i al sud tot en francès, i a l'est tot en alemany, i a Brussel.les hom té l'honor d'emprar dues llengües."

Que no s'ha arribat a la situació igualitària actual perquè sí, ni en un dia, ho mostren les múltiples lleis i els reajustaments de la qüestió lingüística en distints àmbits —justícia, ensenyament, mitjans de comunicació, exèrcit (fins el 1938 el neerlandès no passa a ésser llengua d'armes)—; i encara avui hi ha prou problemes plantejats —no oblidem que les qüestions lingüístiques no es poden dissociar de les culturals, de les socials, de les polítiques i de les econòmiques. El que és important, però, és la voluntat de resoldre aquests problemes d'una manera justa, sense que una comunitat lingüística en trepitgi cap altra, sense que cap llengua sigui la llengua de tot Bèlgica. I aquesta és la diferència bàsica amb França, amb Espanya, amb Itàlia; i aquesta és la semblança amb Iugoslàvia.

A Iugoslàvia, després de la II Guerra Mundial, la Constitució estableix l'unilingüisme territorial: el serbo-croat —a pesar de parlar-se a cinc repúbliques i per part de quinze milions de persones— només és llengua oficial a les repúbliques on és la llengua pròpia; a la república eslovena l'única llengua oficial és l'eslovè —parlat per devers un milió set-centes mil persones— i, a Macedònia, l'única llengua oficial és el macedoni —un milió tres-cents mil parlants. És de destacar el fet que cap d'aquestes tres llengües no és llengua nacional de cap altre estat —a diferència de les llengües parlades a Bèlgica, que són oficials a França, Holanda, Alemanya...

Seguint el model belga o el iugoslau a l'estat espanyol la situació lingüística a grans trets seria aquesta: serien llengües de l'estat el castellà, el català, l'euskera i el galleg (serien les quatre llengües del parlament, del Butlletí Oficial de l'Estat, dels medicaments, etc.); d'altra banda, als Països Catalans l'única llengua oficial seria el català, a Galícia el galleg, al País Basc l'euskera, i a la resta de l'estat el castellà (amb estatuts per a l'aragonès, el bable i el caló).

El cas de Suïssa s'ha de tractar a part, ja que si bé les llengües que són nacionals a altres estats —francès, alemany i italià— reben un tractament igual de llengües oficials, no passa igual amb el retoromànic, que a més de rebre un tracte desigualitari dins Suïssa (llengua "nacional" però no oficial, i inclusió del seu territori en un cantó conjunt amb l'alemany), que l'ha duit a la quasi-desaparició, no ha rebut cap atenció per part de Suïssa fora de l'estat, al Friül, on és trepitjat per l'italià.

Pel que fa al model lingüístic desigualitari de l'estat espanyol, Aracil destacà la col·laboració dels notables catalans, bascs i gallegos des de la constitució dels estats moderns per estatuir el castellà com a única llengua oficial de l'estat, i per fer d'Espanya una única nació amb un únic nucli de notables, del qual ells formassin part —el català: una llengua

per a la propaganda regionalista quan això els és profitós. Jovellanos fou un dels pocs —i abans de la Constitució de 1812— que va parlar del català com a possible llengua nacional.

Enmig d'aquesta connivència i de la legalitat vigent que du a la mort les comunitats lingüístiques gallega, basca i catalana, Aracil destacà amb força la lluita que du a terme el poble basc per subsistir com a tal, i el sentit del Manifest d'Iruñea, com a fruit d'uns encontres entre ciutadans bascs, catalans i gallegos tendents, almanco, a desemmascarar els discursos que justifiquen i fan possible la situació abusiva i desigualtaria actual.

Vet aquí el sentit de les jornades: la Universitat de Palma planteja públicament la qüestió lingüística a nivell europeu i veim —en contrast amb França, Espanya...— que els models igualitaris en què es reconeixen els drets de les diverses comunitats lingüístiques són possibles, pel fet que són reals (a Bèlgica, a Iugoslàvia...).

I vet aquí que la Universitat convida les autoritats de l'estat espanyol, dels governs autònoms de Galícia, d'Euskadi, del País Valencià, de les Illes Balears, a prendre part a aquestes jornades, a debatre la possibilitat d'aplicació d'aquests models igualitaris al nostre estat, i vet aquí que les autoritats se'n desenten totalment (només, per carta, responen a la invitació el batle de Ciutadella, el d'Eivissa, el capità general de les Balears, el president de la Xunta de Galícia, la Diputació General d'Aragó, la Facultat de Filosofia de Donostia, l'ajuntament de Tolosa i el president del Govern Basc). titucions públiques s'interessin per una cosa tan pública com és la llengua, i la pervivència d'unes determinades comunitats lingüístiques? ¿O és que els polítics que ens governen, amb rosa o sense, només s'interessin en..., etcètera, etcètera?

Cicle de conferències sobre “L'Economia espanyola”

Durant la segona quinzena de febrer i la primera de març va tenir lloc el cicle de conferències sobre “L'Economia espanyola davant el final de la crisi: els problemes pendents”, organitzat pel Departament d'Economia Política i Hisenda Pública de la Facultat de Dret.

La motivació del cicle era, com el seu títol indica, l'existència d'una sèrie de problemes greus que pateix l'economia espanyola, en un context que mostra una tendència a la recuperació de l'economia mundial, després de la fase depressiva generada a la dècada anterior. Cal que l'economia espanyola s'enfronti decididament a aquests problemes i faci els ajustaments necessaris, per no quedar despenjada en un futur de més gran expansió.

A la primera conferència, el professor Fabià Estapé va fer una crítica al procés de reconversió industrial programat pel Govern, basant-se sobretot en la forma com s'havia plantejat, i va fer notar que no és estrany que les reaccions dels afectats hagin estat dures. Han sortit problemes per manca d'una detinguda explicació dels seus avantatges i inconvenients.

El professor Antonio Argandoña va destacar en el seu parlament que la magnitud del dèficit públic i els problemes que planteja el seu finançament són realment preocupants. Va advocar per una major liberalització del sistema econòmic i una reducció de la despesa pública, que competeix per l'estalvi amb la inversió privada, mecanisme essencial per a la recuperació econòmica.

El professor Joan Hortalà en la seva conferència va posar de manifest les possibilitats per part dels ens autonòmics de dur a terme polítiques sectorials. Va analitzar els problemes que suposen la política de traspassos i la dotació dels recursos financers per al seu correcte funcionament. La delimitació de competències entre l'Estat i les Comunitats Autònomes planteja dificultats d'interpretació a la Constitució, cosa que el dugué a defensar l'existència d'un Estat federal.

Finalment, el professor Alfred Pastor, des del seu lloc de director de Planificació de l'INI, va assenyalar que no es podia generalitzar quant als resultats de les empreses públiques de l'INI. Efectivament, n'hi ha que funcionen bé, encara que només es parla de les que, com Iberia, agreugen la situació de pèrdues d'aquest *holding* d'empreses. En aquests casos el marge de maniobra és escàs, però s'ha de fer un gran esforç per reduir pèrdues, aplicant criteris d'eficiència efectius.

Eugeni Aguiló

Conferència sobre “L'evolució de l'Economia mundial”

La conferència, pronunciada pel professor Dr. Joan Tugores Ques, professor de Teoria Econòmica de la Facultat de Ciències Econòmiques de Barcelona, i organitzada pel Departament d'Economia de l'Escola Universitària d'Estudis Empresarials, va tenir lloc al Saló d'Actes d'aquesta mateixa Escola el passat dia 15 de maig.

Conferència sobre “L'impost de la renda de les persones físiques”

La pronuncià el Subdirector General d'Impostos Directes del Ministeri d'Economia i Hisenda, Ramón Draque, i l'organitzà la Confederació d'Associacions Professionals de les Balears, CAEB, en col.laboració amb l'Escola Universitària d'Estudis Empresarials. Els temes que incloïa la conferència eren els següents: Impost sobre la renda de persones físiques; Estimació objectiva singular; Impost extraordinari sobre el patrimoni; i La situació fiscal a Espanya a mitjà termini.

L'acte, que es va tancar amb un col.loqui, va tenir lloc dia 14 de maig al Saló d'Actes d'Empresarials.

Curset sobre “Anàlisi de balanços” a l'Escola Universitària d'Estudis Empresarials

El curset l'organitza la Confederació d'Associacions Empresarials de les Balears, CAEB, en col.laboració amb l'Escola d'Empresarials, amb un esperit d'apropament Universitat-Empresa, i compta amb el patrocini de l'Institut de la Petita i Mitjana Empresa Industrial.

L'imparteixen els catedràtics del Departament de Comptabilitat Francesc Jover Balaguer i Àngel Barahona Bermejo i hi assisteixen uns quaranta empresaris o tècnics qualificats relacionats amb la petita i mitjana empresa industrial.

El curset, que es desenvolupa amb gran interès, va començar dia 30 d'abril i acabarà el 30 de maig; les sessions es fan de les 7 a les 9 del vespre, els dilluns, dimecres i divendres.

I Jornades de Psicopedagogia Terapèutica

Del 9 al 12 de maig, i organitzades pel Departament de Pedagogia i l'Institut de Ciències de l'Educació, han tengut lloc, a la Facultat de Filosofia i Lletres, les I Jornades de Psicopedagogia Terapèutica.

El seu objectiu fonamental era servir de punt de trobada i comunicació dels professionals de l'Educació Especial de les Illes, especialment els qui pertanyen a les sis promocions de Pedagogs Terapeutes que han sorgit de la nostra Universitat.

Les previsions de matrícula s'han desbordat àmpliament, ja que s'ha assolit la xifra de 165 assistents, cosa que ens referma en la necessitat de prosseguir en l'organització d'aquest tipus d'encontres.

Les Jornades s'han estructurat en deu ponències i una conferència final, distribuïdes de la següent manera:

Dia 9: després de la inauguració de les Jornades a càrrec del director de l'ICE, es presentaren dues ponències:

- “La situació actual de l'Educació Especial als centres ordinaris”, a càrrec de Maribel Pomar i Josefina Santiago (membres de l'Equip Multiprofessional).
- “Aplicació de les tècniques d'autoinstrucció a un problema de lectoescriptura en un subjecte amb lesió cerebral”, a càrrec de Xavier Bornas (psicòleg, Dept. de Pedagogia) i Dolors Forteza (pedagoga, Aspace).

Dia 10: tres ponències:

- “Los símbolos Bliss: un método de comunicación no verbal”, a càrrec de Bàrbara Oliver (psicòloga, centre Mater Misericordiae).
- “L'estil cognitiu impulsivitat-reflexivitat. El test MFF-20 com a instrument per a conèixer-lo”, a càrrec de Josep Quevedo i Margalida Sabater (alumnes del Dept. de Pedagogia) i Xavier Bornas (Dept. de Pedagogia).
- “Mesurament de la productivitat a un taller ocupacional”, a càrrec de Tomeu Colom (pedagog, director del Centre d'Edu-

cació Especial J. Mesquida).

Dia 11: tres ponències:

- “Organización y funcionamiento de un centro de tratamiento integral de niños autistas”, a càrrec d'un grup de professionals del Centre d'Aprenentatge de Nins Autistes.
- “El paper dels serveis municipals d'orientació educativa en el camp de la terapèutica”, a càrrec de Jordi Vallespir (pedagog, Dept. de Pedagogia); Antònia Magraner (pedagoga, Servei d'Orientació de Sant Llorenç); Dolors Talens (pedagoga, Servei d'Orientació d'Artà); i Francesca Salvà (pedagoga, Servei d'Orientació de Palma).
- “Pensament i llenguatge en el dèficit auditiu profund”, a càrrec de M. Victòria Secall (psicòloga, Dept. de Psicologia).

Dia 12: dues ponències i conferència de cloenda:

- “Programa d'inici i manteniment del contacte ocular en una nina paralítica cerebral profunda”, a càrrec de Xavier Bornas (psicòleg, Dept. de Pedagogia).
  - “Els centres d'interès dins l'Educació Especial”, a càrrec d'un grup de professionals del centre Mater Misericordiae.
- Conferència de cloenda: “El esquema corporal como elemento de diagnóstico patológico”, a càrrec d'Eduard Rigo (psicòleg, membre del Dept. de Pedagogia).

Totes les ponències varen anar seguides d'animats col·loquis que reflectiren una vegada més l'interès dels professionals de l'Educació Especial per aquest tipus d'encontres. Tant l'ICE com el Departament de Pedagogia renoven el seu interès per organitzar unes segones Jornades l'any que ve, i aprofiten aquesta ocasió per invitar-hi a participar tots els professionals de l'Educació Especial.

Eduard Rigo,
coordinador de les Jornades.

SEMINARI SOBRE "LÒGICA DELS
CONCEPTES VAGUES. FUZZY SETS"

Durant els dies 9, 10, 11 i 12 del passat mes d'abril a la nostra Universitat es va celebrar un seminari sobre el tema "Lògica dels conceptes vagues. Fuzzy sets". Aquesta activitat, organitzada per l'ICE, s'ha d'incloure entre els treballs que des de principis d'aquest curs duu a terme un nombrós grup de professors de matemàtiques d'aquesta Universitat interessats en l'estudi de les noves lògiques. Com a professors conferencians hi varen assistir els següents: E.P. Klement (Universitat de Linz), R.

Lowen (Universitat d'Antwerpen), C. Moraga (Universitat de Dortmund), E. Trillas (Universitat Politècnica de Catalunya) y L. Valverde (Universitat Politècnica de Catalunya), que presentaren a tots els assistents els seus respectius camps de treball pel que fa al tema objecte del seminari. Diguem, així mateix, que la Caixa de les Balears "SA NOSTRA" va col·laborar amb un suport econòmic per tal que el seminari es pogués dur a bon terme.

GASPAR MAYOR

Enric Trillas, president del CSIC

El passat 16 de maig fou nomenat president del Consell Superior d'Investigacions Científiques el Dr. Enric Trillas, catedràtic d'Ampliació de Matemàtiques de l'Escola Superior d'Arquitectura de la Universitat Politècnica de Catalunya.

Des d'aquí desitjam una bona gestió al capdavant d'aquest organisme d'investigació al bon amic Enric Trillas, lligat a la Universitat de Palma per di-

versos treballs, com ara el Congrés FISAL, del qual se va fer la primera edició el setembre passat a Porto Colom i és en marxa la gestió del segon; la reunió-seminari sobre lògica dels conceptes vagues, organitzada per l'ICE el passat mes d'abril; i l'organització de l'IFSA, primer congrés que reunirà a Palma, entre l'1 i el 6 de juliol de 1985, els màxims especialistes mundials en punts borrosos (*fuzzy-sets*).

Enhorabona, Enric!

Obituari

Alejandro Onsalo Vilas, fill del nostre Secretari General, Sr. Alejandro Onsalo Orfila, morí el passat dia 22 d'abril, en plena joventut.

En nom de tots els membres de la comunitat universitària, volem expressar el nostre condol als seus pares i a Lourdes Otero Mariné, la seva esposa.

També ha passat d'aquesta vida a l'altra la Sra. Carmen García Ruíz, mare del professor de Geologia i Vice-director de l'Escola Universitària de Formació del Professorat d'EGB Xavier González de Alaiza. El nostre condol.

Dissortadament, també hem de donar el condol al company de l'Escola d'Empresarials Francesc Orell Vich, per la mort de la seva germana Maria.

DOS JAUMES, DOS (EN JOSA I SISA) I UNA SOLA META: "CIÈNCIES I PACIÈNCIES DEL CALaix D'UN SAVI."

JAM-SESSION: BALL, ESPERIT I SIMPATIA A BALQUENA ENTRE LA TRIBU UNIVERSITÀRIA.

EL CENTRE D'EXPERIMENTACIÓ TEATRAL

ORGIA MUSICAL: CORPUS CRISTI, VÈRUSKA VAMP, PEOR IMPOSSIBLE, FURNISHTIME, JOAN BIBIKONI I HUAPACHA COMBO. IL·LUMINAREN

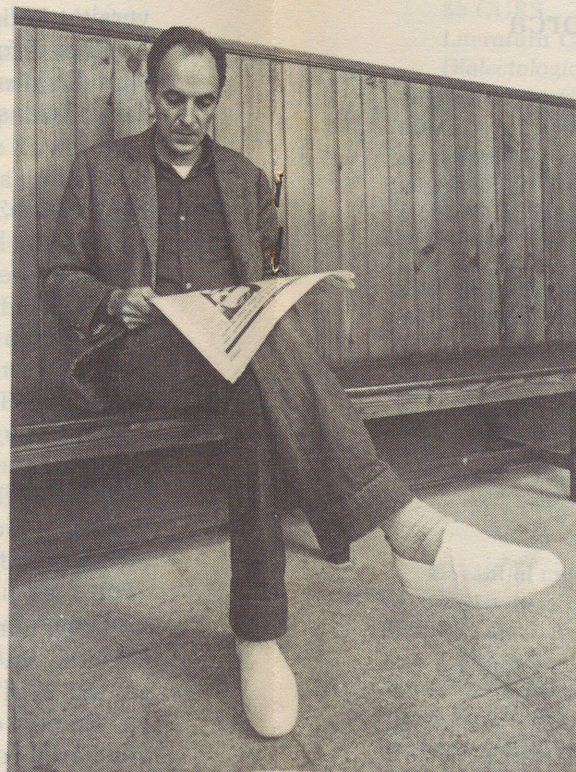
AMB TOTA CASTA DE RITMES LA MOGUDA UNIVERSITÀRIA.

EL CENTRE D'EXPERIMENTACIÓ TEATRAL (C.E.T.) ESTRENÀ ELS ESQUEIXOS DE KARL VAENTIN AMB EL TITOL DE "TEATRE OBLIGATORI."

LUIS GARCIA SEVILLA: UN SAVI AUTÒCTON.

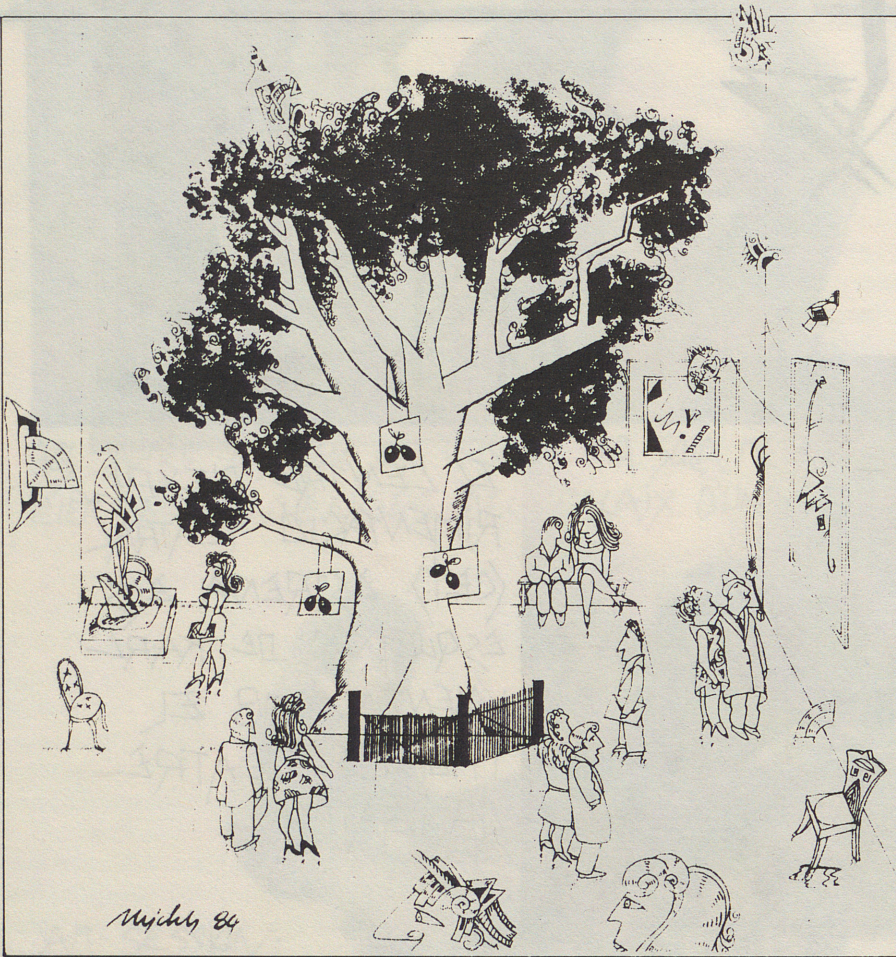

RAMON BARNIS: O L'ART DE LLEGIR EL MAN.

LEON BENEJAS TAPIERO & EUGENI AGUILÓ ECONOMIA I FI DE LA CRISI.

Departaments de Català de la Universitat de Palma de Mallorca

I.1.- Departaments de Llengua i Literatura Catalanes (Facultat de Filosofia i Lletres)

La Delegació de la Facultat de Filosofia i Lletres de Palma després d'un breu primer període de funcionament de l'Estudi General Lul·lià (1951-57) comença a funcionar el 1967 als mateixos locals de l'Estudi General i s'independitza de la Universitat de Barcelona l'any 1978. És concretament a partir del curs 1969-70 quan comença a impartir-hi les classes de català el professor Francesc de Borja Moll i el curs següent Josep Maria Llopart comença a fer-hi classes de literatura catalana. Ambdós professors hi treballaren fins el 1973. Després Isidor Marí passà a encarregar-se d'aquestes matèries. A partir de l'octubre del 1975 comença a funcionar el departament de Català, amb Isidor Marí com a cap. Per la llei 18/1978 del 15 de març és creada la Universitat de Palma. Després de la nostra lectura de la tesi doctoral (novembre 1978), vàrem passar a dirigir el departament. L'any següent, per decisió de la Junta de Facultat del 25 de maig del 1979 i a efectes d'ordre intern de la Facultat, es féu el desdoblament en departaments de Llengua i de Literatura. El cap del departament de llengua seguiríem essent nosaltres mateixos i del de literatura se n'encarregaria Joan Alegret, el nou adjunt numerari de Llengua i Literatura Catalanes. També, per ordre del 30 de març del 1979, es pu-

blica al BOE l'estructura dels centres integrats en la Universitat de Palma. En virtut d'aquesta ordre, i a proposta de la Comissió Gestora de la Universitat, la Facultat de Filosofia i Lletres comprèn, dins la divisió de Filologia, la Secció de Filologia Hispànica i la Secció de Filologia Catalana.

Quant al pla d'estudis, per ordre del 7 de juny de 1979 s'aprova el pla d'estudis de la Facultat de Filosofia i Lletres que presentam a continuació:

Filologia Hispànica

1er CURS

Història de la Literatura Espanyola, Moderna i Contemporània

Llengua Espanyola (Fonologia)

Català I

Llatí

Història de la Filosofia

2on CURS

Història de la Literatura Espanyola

Segle d'Or I

Llengua Espanyola II (Lexicologia)

Català II

Portuguès I

Història de l'Art

3er CURS
 Crítica Literària
 Història de Literatura Espanyola Medieval
 Llengua Espanyola III (Sintaxi)
Català III (Lit. Cat. Curs General)
 Portuguès II

Literatura Espanyola

4rt CURS
 Història de la Literatura Espanyola
 Segle d'Or II
 Literatura Espanyola, Segle XVIII
 Literatura Hispanoamericana
 5è CURS
 Literatura Espanyola Contemporània
 Literatura Espanyola de Postguerra
 Estètica i Sociologia Literària

Llengua Espanyola

4rt CURS
 Dialectologia Hispànica
 Història de la Llengua Espanyola
 Llatí Vulg. i Med.
 5è CURS
 Semàntica General
 Ling. Romànica
 Gramàtica Generativa

Català

4rt CURS
Sintaxi Catalana
Literatura Catalana Cont. (S. XX)
Història de la Llengua Catalana
 5è CURS
Literatura Catalana Medieval
Dialectologia Catalana
Literatura Catalana S. XVI-XIX

Observacions: Els alumnes de quart i cinquè curs de cada especialitat han de matricular-se, a més de les tres assignatures del curs i especialitat corresponents, d'altres dues assignatures a triar entre les del mateix curs de les altres especialitats.

Durant el curs 1981-82 ha estat aprovat per la Junta de Govern de la Universitat el pla d'estudis de l'especialitat de català. Tanmateix el Ministeri encara no ha donat el vist-i-plau a aquest pla d'estudis ni als altres de la Facultat de Filosofia i Lletres aprovats per l'esmentada Junta de Govern. El pla d'estudis de l'especialitat de català que venim demanant des de fa una sèrie de cursos és el següent:

(En vigor des del curs 1983-1984)

Divisió de Filologia

Secció de Filologia Catalana

Primer Cicle

Primer curs

Llengua Catalana I
Literatura Catalana I
 Llengua Castellana I
 Lingüística General
 Llatí I

Segon curs

Llengua Catalana II
Literatura Catalana II
 Llengua Castellana II
 Crítica Literària
 Gallego-portuguès I

Tercer curs

Llengua Catalana III
Literatura Catalana III
 Llatí Vulgar i Medieval
 Lingüística Romànica
 Gallego-portuguès II

Segon Cicle

Quart curs

Subespecialitat de Llengua Catalana

Sociolingüística
 Gramàtica Històrica Catalana
 Fonologia i Lexicologia Catalanes
 Una assignatura a triar entre:
 Literatura Popular Catalana
 Narrativa Catalana I
 Poesia Catalana I

Una assignatura a triar entre les impartides en la divisió de Filologia.

Subespecialitat de Literatura Catalana

Literatura Popular Catalana
 Narrativa Catalana I
 Poesia Catalana I

Una assignatura a triar entre Sociolingüística, Gramàtica Històrica Catalana, Fonologia i Lexicologia Catalanes.

Una assignatura a triar entre les impartides en la divisió de Filologia.

Cinquè curs

Subespecialitat de Llengua Catalana

Morfosintaxi Catalana
 Història de la Llengua Catalana
 Dialectologia Catalana

Una assignatura a triar entre Teatre Català, Narrativa Catalana II, Poesia Catalana II.

Una assignatura a triar entre les impartides en la divisió de Filologia.

Subespecialitat de Literatura Catalana

Teatre Català
 Narrativa Catalana II
 Poesia Catalana II

Una assignatura a triar entre Morfosintaxi Catalana,

Història de la Llengua Catalana, Dialectologia Catalana.

Una assignatura a triar entre les impartides en la divisió de Filologia.

Pel que fa al professorat de què disposam, la plantilla del passat curs era la següent:

Dr. Joan Alegret Llorens: adjunt numerari de Llengua i Literatura Catalanes i cap del departament de Literatura Catalana.

Dr. Joan Miralles Monserrat: adjunt interí i cap del Departament de Llengua Catalana.

Dr. Josep Grimalt: adjunt numerari de Gramàtica General i Crítica Literària i cap del departament de Llengua Espanyola.

Gabriel Bibiloni: encarregat de curs nivell D.

Damià Pons: encarregat de curs nivell D.

Guillem Simó: encarregat de curs nivell C.

Carme Simó: encarregada de curs nivell B.

Pere Rosselló: ajudant amb dedicació exclusiva.

Ara bé, el curs passat hi hagué oposicions a càtedres i agregacions d'Institut i de professors de Formació Professional de català, i els col·legues Damià Pons, Carme Simó, Guillem Simó, i Pere Rosselló tragueren aquestes oposicions. Això fa que hagi estat necessària l'entrada de nou personal i una reestructuració de la plantilla. D'aquesta manera, de cara al present curs la situació dels professors Alegret, Miralles, Grimalt i Bibiloni no ha variat, i han entrat a formar part de la secció els llicenciats Jordi Làrios, Jaume Corbera i Manuel Claudi Santos. El primer és encarregat de curs nivell C i els altres dos són, respectivament, els ajudants dels departaments de Llengua i de Literatura.

Quant a les dotacions de què disposam, són les següents:

Càtedra de Llengua Catalana, en curs d'oposició.

Càtedra de Literatura Catalana. Recentment ha estat fet el sorteig dels membres del tribunal.

Adjuntia de Llengua i Literatura Catalanes, ocupada pel doctor Joan Alegret.

Adjuntia de Gramàtica Històrica Catalana, no coberta.

Adjuntia de Literatura Catalana, no coberta.

Pel que fa a les activitats culturals o acadèmiques organitzades pels departaments, podem destacar:

1. Cursets i conferències diverses:

1979: Conferències a càrrec de Max Cahner i Jaume Pomar.

1980: Conferència recital a càrrec de Blai Bonet.

Presentació del llibre *Darreres tendències de la poesia catalana*, a càrrec de Vicenç Altaió.

Curset sobre *Crítica literària*, a càrrec de Jordi Llovet.

Conferència-col·loqui sobre el manifest d'"Els Marges", a càrrec de Joan Argenté i Josep M. Nadal.

Conferència sobre *La crisi de la cultura catalana avui*, per Patrícia Gabancho.

1981: Cicle sobre *La llengua catalana als mitjans de comunicació*, juntament amb Obra Cultural Balear i la Secció de Català de Magisteri, a càrrec de Sebastià Serrano, Joan Ramon Mainat, Jordi Maluquer, Miquel Porter Moix, Joaquim M. Puyal i diversos periodistes mallorquins.

Seminari sobre *Llengua i comunicació*, per Sebastià Serrano.

Conferència sobre *Problemes de contactes de llengua*, a càrrec del missioner Bartomeu Melià.

Conferència sobre *La poesia catalana al País Valencià*, a càrrec de Josep Piera.

Conferència d'Eliseu Trenc i Ballester sobre *El modernisme artístic català*.

Presentació del *Llibre de virtuts*, d'Andreu Vidal, per Lluís Urpinell.

1982: Cicle de poesia jove, a càrrec de Josep Maria Llompart, Lluís Alpera, Vicent Andrés Estellés, Jean Serra.

Curset sobre *La novel·la catalana cavalleresca*, a càrrec d'Anton Espadaler.

Presentació del llibre *Reixes d'aigua*, per Josep M. Sala de Valldaura.

2. *Campanya de normalització lingüística* durant el curs 1981-82, amb altres entitats culturals.

3. *Homenatge al Sr. Francesc de Borja Moll* (26, 27 i 28 de gener del 1982), organitzat pels departaments, Obra Cultural Balear i la Secció de Català de l'Escola Normal i patrocinat per l'Ajuntament de Palma. Hi participaren, entre d'altres, A. M. Badia, Joan Veny, Ramon Aramon, Jaume Vidal, Josep Maria Llompart, etc. Aquest estiu ha sortit publicat un opuscle amb totes les intervencions que tingueren lloc a l'acte. També, els departaments de català demanarem a la Junta de Facultat que s'adherís a la nostra proposta de demanar a la Junta de Govern el doctorat *Honoris Causa* per a F. de B. Moll, proposta que fou acceptada unànimement en la Junta de Facultat extraordinària del 26 de gener del 1982.

4. 7è Col·loqui d'Onomàstica (2, 3 i 4 d'abril del 1982), organitzat pels departaments de Català, en col·laboració amb la Societat d'Onomàstica, sobre la temàtica d'"Onomàstica de les illes Balears i toponímia marina dels Països Catalans". Hi participaren Francesc de Borja Moll, J. Mascaró-Pasarius (amb la col·laboració de Joan Coromines), Miquel Barceló, Àngel Poveda, Enric Moreu-Rey, Guillem Rosselló Verger, J. López Casanovas, Joan Miralles, Antoni Llull, Jaume Riera i Sans, Cosme Aguiló, Jaume Mascaró, Maria Barceló, Climent Picornell. Les actes han sortit publicades com a dos números extraordinaris del "Butlletí Interior de la Societat d'Onomàstica".

5. *Organització dels cursos de reciclatge de l'ICE*. Fins al curs 1979-80 l'organització anà a càrrec del nostre col·lega Isidor Marí. Cal dir també que la majoria de professors dels nostres departaments han impartit classes en aquests cursos.

6. Durant alguns cursos funcionà també la *Comissió per a l'ensenyament i la normalització del català a les Balears* (CENC), que agrupava les entitats i persones més representatives en el camp de la llengua. Els representants del departament eren Isidor Marí i Gabriel Bibiloni.

7. Els departaments de català hem elaborat diversos manifestos sobre la problemàtica de la normalització lingüística, un dels quals, el de més transcendència, s'aplicava a la regulació de l'ús del català a la Facultat de Filosofia i Lletres. Aquest document fou assumit per la Junta de Facultat de l'11 de novembre del 1980.

8. D'altres tasques són els diversos dictàmens que hem emès sobre els noms d'algunes localitats mallorquines de cara a llur regulació oficial ortogràfica, com són ara Llucmajor, Sant Llorenç des Cardassar, Esporles, i sobre els noms dels carrers de Palma.

9. Citem encara la participació dels departaments en la Comissió Mixta per a l'aplicació del Decret de Bilingüisme en la persona dels representants de la Universitat, primer d'Isidor Marí i després de Joan Miralles, o en la confecció d'un programa únic per a les oposicions de català en els Instituts i FP de Catalunya i les Balears a través d'una Comissió Mixta Generalitat / Consell General Interinsular.

10. Els departaments de català també han fet sentir llur veu en diferents ocasions a través dels mitjans de comunicació de masses i als òrgans de poder sempre que ho hem considerat convenient.

11. En el marc dels departaments es duen a terme una sèrie de tesis de llicenciatura i tesis doctorals dirigides pel doctor Joan Alegret.

12. Pel que fa al capítol de publicacions, podem dir que hem tret a la llum pública el primer número de la revista "Affar" sobre temes de llengua, literatura catalana, cultura popular i història cultural, amb articles de Josep M. Vidal, Gabriel Bibiloni, Isidor Marí, Joan Veny, Josep Albertí, Maria C. Bosch, Joana Escobedo, Joan Miralles, Damià Pons, Pere Rosselló, Carme Simó, Cosme Aguiló, Caterina Valriu, Miquel Pons, Maties Garcies, Francesc Díaz de Castro. El segon número esperam que sortirà el mes de novembre d'enguany.

13. Podem fer constar, així mateix, que a principis de l'any vinent sortirà el primer volum de la "Biblioteca Marian Aguiló", col.lecció de textos en relació amb la història literària de les illes Balears, especialment difícils de trobar pel fet de tractar-se de peces inèdites o publicades en edicions poc assequibles.

14. Finalment, donam constància d'alguns treballs de curs d'alumnes sobre aspectes filològic-lingüístics, literaris o de caire etnogràfic, als quals pensam donar sortida després de ser convenientment revisats. Aquest és el cas, per exemple, d'un interessant *Repertori de ms. en català de la biblioteca de la Real de Palma*.

Quant al capítol de projectes, podem dir que són prou nombrosos. Sigui com sigui, destacaria, pel que fa a la funció investigadora que creim que tenen els departaments, una sèrie de Col.loquis, per l'estil del que hem fet sobre Onomàstica, que tractarien dels temes següents: *Invitació a la història oral* (o *Les fonts orals com a objecte d'investigació*), *Cultura popular avui*, *Vida, obra i visió del món de Ramon Llull*, *La Llengua catalana a les illes Balears*, *Història de la literatura mallorquina* (o *de les Balears*), etc.

Ara bé, quins són els problemes que tenim plantejats els nostres departaments? Són diversos, certament, però,

en primer lloc, hauriem de destacar el fet de no tenir encara un pla d'estudis propi de l'especialitat de català. Des de fa molts cursos ho venim sol·licitant i per bé que aquest curs passat la Junta de Govern donà el vist-i-plau al pla d'estudis que demanàvem el Ministeri d'Educació i Ciència no s'ha pronunciat encara sobre aquest tema.

ESDEVENIMENTS I ACTIVITATS IMPORTANTES DURANT EL CURS 1982-1983

Desembre del 1982: Joan Miralles i Monserrat guanya la Càtedra de Llengua Catalana de la Facultat.

Maig del 1982: Francesc de Borja Moll és nomenat Doctor *Honoris Causa* de la Universitat, per iniciativa del Departament de Llengua Catalana, el director i catedràtic del qual en fa el discurs de presentació.

Durant aquest curs es firma un conveni de col.laboració entre el Departament de Llengua Catalana de la Universitat de Palma i el seu homònim de la Universitat de Barcelona.

Juny del 1983: Lola Badia guanya la Càtedra de Literatura Catalana de la Facultat.

Setembre del 1983: Es constitueix el Departament de Literatura Catalana.

A més a més, durant el curs es feren una sèrie de cursets de dos o tres dies per part de diversos professors de les Universitats de Barcelona i Autònoma de Barcelona: Dolors Oller, Sebastià Serrano i Joan Mascaró. Hi hagué també un recital de poesia a càrrec de Narcís Comadira.

Patrocinat pel Departament de Literatura Catalana s'ha publicat un recull de les diferents mostres de poesia jove celebrades a la Facultat.

Surt durant aquest curs el segon número de la revista "Affar".

CURS 1983-1984

És a punt de firmar-se un conveni de col.laboració amb el Departament d'Estudis Hispànics de la Universitat d'Ais-Marsella (Occitània).

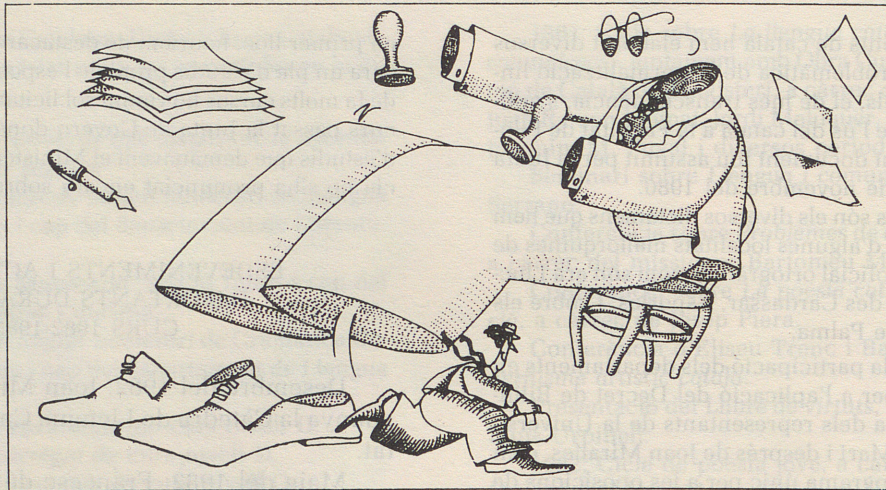
Els dies 9 a 12 d'abril a La Real se celebrà un Col.loqui Internacional sobre les Fonts Orals, organitzat pel Departament de Llengua Catalana.

II. Departament de Català (Escola Universitària de Formació del Professorat d'EGB)

Plans d'estudis:

Durant el curs 1972-73, per primera vegada a la Normal des de la seva creació el 1942, hi ha una assignatura de català: CATALÀ I, per a tots els alumnes de primer (aleshores la Normal depenia de la Universitat de Barce-

lona, i des d'allà posaren aquesta assignatura). El 73-74, de la mateixa manera, s'implantà CATALÀ II per a tots els alumnes de segon, però el 76-77 aquesta assignatura és suprimida per iniciativa de Palma, i passa a ésser optativa. Des del 73-74 hi ha també LITERATURA CATALANA optativa, i, des del 78-79, també optatives: GEOGRAFIA dels PAÏSOS CATALANS —ja desapareguda— i CULTURA POPULAR.

Durant aquest 83-84 ha començat un nou pla d'estudis, per complir un Decret del 79 —i això que diuen que la Universitat ha d'anar avançada al seu temps—: tots els alumnes de l'Escola faran CATALÀ I, CATALÀ II, i MÈDI I CULTURA DELS PAÏSOS CATALANS, i els de Filologia, a més, CATALÀ III i LITERATURA CATALANA.

Professorat:

Han estat professors de català: Joana Serra, Aina Muntaner, Antoni Ramis... Des del 77-78 ho són Gabriel Oliver, agregat interí, Toni Artigues, catedràtic interí, i Guillem Cabrer, agregat contractat (tots tres es presenten a les proves per ésser Titulars). Des del curs 81-82 la Normal compta amb un nou contracte, que ocupa Marta Cuyàs, la qual s'ha dedicat, però, a fer classes de català per a professors i personal no docent i alumnes de distintes Facultats i Escoles i actualment treballa al Gabinet de Normalització Lingüística. Hi ha un nou contracte (poca cosa si tenim en compte la precarietat dels contractes) a punt de sortir a concurs, per cobrir necessitats reals del Departament.

Investigació:

Pel que fa a investigació, l'estructura nega de fet la investigació a les Normals: no subvenció, mala dotació, moltes hores lectives, els alumnes no fan tesines ni tesis perquè són estudis mitjans, etc. Així i tot s'han fet investigacions, a nivell individual, en els camps de la Cultura Popular i de la Sociolingüística, que han donat com a fruit diverses publicacions i comunicacions a congressos (COLLOQUE INTERNATIONAL DE SOCIOLINGUISTIQUE a Montpeller 1981, COLLOQUI SOBRE L'ESTUDI DE LA CULTURA POPULAR a Saïfores, etc.).

ACTIVITATS:

- De fa tres o quatre anys el Dpt. organitza classes de CATALÀ —distints nivells— per a professors, PND i professors de les Annexes.
- Un membre del Dpt. és director del Gabinet de Normalització Lingüística de la Universitat i vice-director dels Cursos d'Estiu de la Càtedra Ramon Llull.
- Un altre és director de la Revista MAINA, de l'Escola, des de la seva creació el 1979, a part les tasques de correcció del Dpt.
- Organització de diverses conferències: de Sebastià Serrano, Miquel Cabot, Lluís V. Aracil, etc., etc., i cicles: "La llengua catalana als mitjans de comunicació" amb OCB i Dpt. Català Facultat.
- Organització de diverses festes i activitats relacionades amb la Cultura Popular: "La Ruta de les Rondalles", anual, festes amb l'orquestrina GALANA, etc.
- En col.laboració amb Pere Noguera s'ha iniciat aquest curs —i se farà també els anys vinents— un Seminari d'Expressió Oral.
- Participació en la Comissió per crear una Annexa en Català, tan necessària per als alumnes de la Normal.
- Organització de les Jornades MODELS LINGÜÍSTICS EUROPEUS IGUALITARIS, amb participació d'universitats de Barcelona, Bèlgica, Suïssa i Iugoslàvia, 1984.
- Elaboració i experimentació de material didàctic per a l'EGB dins el Grup de Català de l'ICE i de la CENC, 1983-84.
- Participació en la CENC en diverses activitats: Campanya de Normalització Lingüística, Encontre d'Escoles Mallorquines, Biblioteca ambulant, etc. (des del 1979).
- Muntatges teatrals amb textos de Llorenç Moyà, G. Cabrer i Sòfocles-Jaume Vidal Alcover, amb participació de l'Aula de Teatre de la Universitat i alumnes i professors de l'Escola.
- Homenatge a F. de B. Moll, gener 82, amb el Dpt. de Català Facultat.

SIMPOSI SOBRE PROBLEMÀTICA DE L'ENSENYAMENT DE L'ECOLOGIA A NIVELL UNIVERSITARI

27

Amb aquest títol genèric, del dia 2 al 4 de maig es va fer un Simposi organitzat per l'ICE i el Departament d'Ecologia de la nostra Universitat que va reunir un nodrit grup de professionals.

Durant tres dies, els ponents i els assistents discutiren àmpliament els problemes que es plantegen amb l'ensenyament de l'Ecologia, que, com a disciplina jove que és, encara no té una metodologia i un camp d'estudi ben definits, a causa de la seva naturalesa de ciència integradora i multidisciplinària, i presenta la dificultat d'englobar gran quantitat d'informació que ha de ser sintetitzada i generalitzada a fi que l'estudiant en pugui adquirir una idea correcta i al més àmplia possible.

Aquests problemes foren assenyalats pel Dr. Morey, catedràtic de la nostra Universitat, que va intentar emmarcar l'estudi des d'una perspectiva històrica que comença amb la creació de la Universitat a l'Edat Mitjana, i va posar en relleu la importància de l'Ecologia dins el context de l'Ordenació del Territori, així com la projecció social d'aquesta disciplina en els aspectes que podríem anomenar d'Ecologia Humana.

Dins el mateix context, el catedràtic de Geografia de la nostra universitat, Dr. Barceló, va incidir en la necessària interrelació de l'Ecologia amb altres disciplines amb què comparteix objectius comuns dins el context més ampli de les Ciències Ambientals, com és el cas de la Geografia. A l'hora d'enfrontar-se a un problema ambiental, no són suficients els criteris i metodologies de l'Ecologia, per exemple, sinó que s'han de considerar també els d'altres disciplines com la Geografia, perquè no es pot deslligar la problemàtica ambiental d'una regió del seu entorn físic (geogràfic), que determina la seva estructura ecològica (i humana).

Altres ponents tractaren de problemes més puntuals derivats de la docència actual. Així, el Dr. Gómez-Gutiérrez, catedràtic de la Universitat de Salamanca, va fer referència a la utilitat de la metodologia pedagògica kraussista en l'ensenyament de l'Ecologia, que comporta una participació més activa de l'alumne en les classes teòriques i la seva col.laboració a un tema d'investigació del departament com a pràctica de l'assignatura. Per aconseguir aquesta finalitat és necessari eliminar la coacció que comporta que el professor sigui "l'autoritat".

El plantejament de l'ensenyament de l'Ecologia que va fer el catedràtic de la Universitat Autònoma

de Barcelona, Dr. Terradas, es va centrar en els aspectes relacionats amb l'educació ambiental, i va destacar la necessitat d'incloure, entre els objectius generals de la docència de l'Ecologia, el de la preparació dels alumnes com a futurs educadors ambientals, de manera que se supliria una deficiència de la nostra administració. Després passà a considerar la necessitat que les pràctiques es facin al camp en règim continuat i aïllat, sobretot en el cas de les universitats de grans ciutats, i que es doni una importància especial al medi urbà com a vertader entorn de la major part de la població, fent estudis d'Ecologia Urbana amb projecció social i amb veritadera influència sobre la planificació de la ciutat.

Dins una línia semblant, el Dr. Díaz-Pineda, catedràtic de la Universitat Complutense de Madrid, va mostrar la seva preocupació per l'extraordinària massificació que es registra a certes universitats i que obliga a plantejar-se l'ensenyament de l'Ecologia amb criteris realístics. Va distingir tres objectius dins la docència de l'Ecologia: els purament informatius, imposats per la massificació i manca de professorat; els formatius, que es poden aplicar més bé a assignatures electives, que comprenen la preparació perquè l'alumne pugui resoldre per si mateix els problemes ambientals, criteri més adequat que donar-li la fórmula concreta de solució de cada cas; i els objectius que podríem anomenar filosòfics, que han d'estar sempre presents, i que es refereixen al paper de l'home com a part del sistema Biosfera.

El catedràtic de la Universitat de La Laguna, Dr. de Nicolás, exposà monogràficament el tema de la cartografia ecològica com a fil conductor de les pràctiques d'Ecologia, en el sentit que és una bona via per relacionar els processos d'observació i abstracció dins un context que té una gran atracció a causa de les immediates aplicacions a l'ordenació del territori i l'educació ambiental, i serveix al mateix temps com a base per al plantejament d'estudis ecològics més detallats dins la zona cartografiada.

L'interès del medi aquàtic com a recurs didàctic, el va destacar el catedràtic de la Universitat de Múrcia, Dr. Ros, de l'escola del professor Margalef; va remarcar els avantatges de l'Ecologia Aquàtica per a pràctiques de simulació de processos ecològics, com models tèrmics de llacs, successions, competència, etc., al laboratori, així com l'interès de les sortides a les zones litorals i la integració de

l'alumne, sobretot en les assignatures optatives, en les línies d'investigació del Departament.

El Dr. Sancho-Royo, professor de la Universitat de Sevilla, va fer una interessant demostració pràctica d'un grup de programes d'ordinador per a la simulació de dinàmica de poblacions. Va insistir en la necessitat de fer assequibles les pràctiques de cada universitat a les altres amb un continu intercanvi d'informació.

Finalment, el Dr. Colom, catedràtic de Pedagogia i director de l'ICE de la nostra Universitat, va parlar de la incidència i l'interès de l'Ecologia i en general de les ciències ambientals com a paradigma didàctic, i va fer referència d'una banda a l'Educació Ecològica i de l'altra a la Didàctica Ambiental i va destacar la necessitat d'una participació activa de l'alumne, que ha d'aprendre a descobrir, conèixer i expressar el medi ambient.

Al final del simposi, el Dr. Morey va agrair la col.laboració dels ponents i dels nombrosos professors i estudiants de la Facultat de Ciències, que varen prendre part activa a les discussions suscitées per les ponències i varen crear en tot moment un ambient de gran cordialitat i interès. Tots ells feren possible l'elaboració d'una sèrie de conclusions que, resumides, exposam tot seguit.

I.- Programes i plans d'estudi

1. Necessitat que hi hagi qualche assignatura amb plantejament ecològic al primer cicle, que podria esser la Biologia General, la Geografia Física, etc.
2. Hi hauria d'haver una assignatura d'Ecologia General a 3r. o 4rt. curs.
3. El programa docent s'hauria de completar amb dues o més assignatures d'Ecologia optatives entre els cursos 4rt. i 5è., que podrien orientar-se

sobre projectes concrets.

II.- Pràctiques

1. L'ensenyament de l'Ecologia exigeix fer sortides al camp, que, atesa l'actual estructura docent, es veuen restringides per la dotació econòmica; en qualche cas, pel gran nombre d'alumnes; per la necessitat d'un temps de preparació més llarg i pels horaris. Per tot això, caldria:
  - a) Obtenir pressupostos especials per a desplaçaments, allotjaments, campaments, instal.lacions fixes, etc.
  - b) Reconèixer les hores de dedicació al treball de camp.
  - c) Reorganitzar la distribució de la classe amb la coordinació a nivell de secció o branca.
2. En Ecologia es necessiten laboratoris específics de càlcul per al tractament de dades numèriques, de manera equivalent al laboratori químic, etc.

III.- Col.laboració i transferència d'informació entre Departaments d'Ecologia

1. La realització de qualsevol experiència pràctica requereix una dedicació de temps i mitjans que només és rendible si es pot utilitzar en altres centres. Convendria propiciar l'intercanvi d'informació a dos nivells:
  - a) Material de treball: guions o llibres de pràctiques, programes d'ordinador, vídeos, etc.
  - b) Visites recíproques entre diferents Universitats.

Carme Garcia Ple,
professora de la Facultat de Ciències

Innocent de Marchi,
delegat de la Facultat de Ciències

Curs teòrico-pràctic d'identificació de bacteris d'interès sanitari

L'organitzen el Departament de Microbiologia de la Facultat de Ciències i el Col.legi Oficial de Farmacèutics de les Balears; l'impartiran els professors de la Universitat de Palma, al laboratori del Departament de Microbiologia, i tindrà lloc entre els dies 24 de setembre i 5 d'octubre de l'any en curs.

Temari provisional

1. Organització del laboratori de microbiologia. Tècniques d'observació microscòpica. Tincions. Preparació de medis de cultiu.
2. Identificació de cocs grampositius: *Micrococcus*, *Staphylococcus* i *Streptococcus*.
3. Identificació de cocs gramnegatius: *Neisseria go-*

- norrhoeae* i espècies comensals de *Neisseria*.
4. Aïllament d'enterobacteris. Ús de mitjans selectius i diferencials. Enriquiment de *Salmonella*.
5. Identificació d'enterobacteris. Serologia de *Salmonella*.
6. Altres bacils gramnegatius. *Pseudomonas* i *Alcaligenes*. Aïllament de *Campylobacter*.
7. Aïllament i identificació d'*Haemophilus*. Identificació de *Bacillus*.
8. Fonaments de micologia. Identificació presumptiva de *Candida albicans*.

Les classes es faran a l'horabaixa, de manera intensiva, i inclouran conferències i sessions de laboratori.

QUI ÉS: UN CICLE INACABABLE METAULA

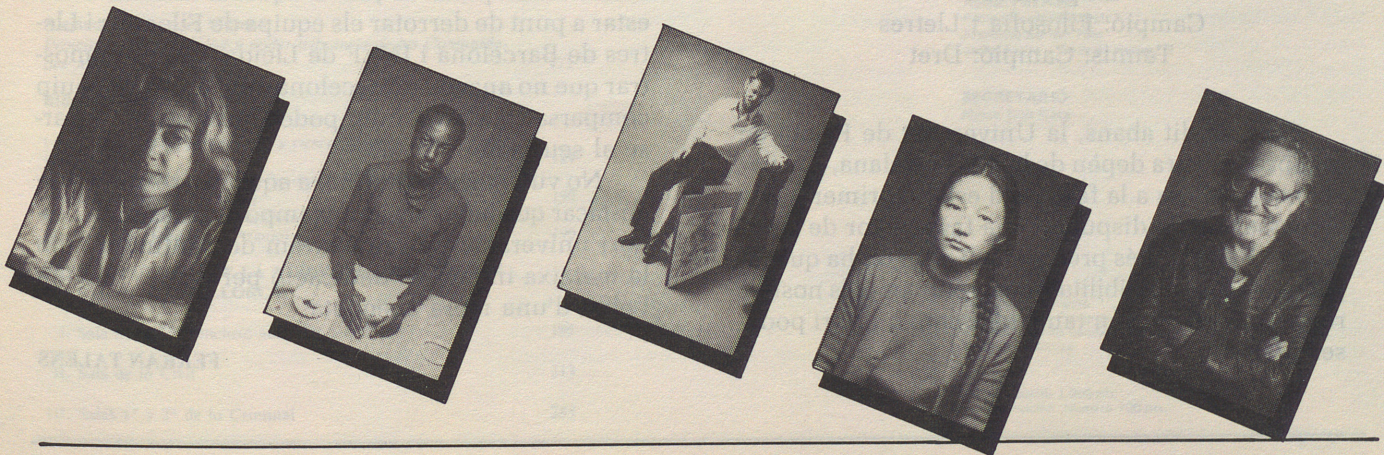
Lluny de les aules reconegudes, fora dels índex ordenats sempre alfabèticament —o per discret ordre d'aparició—, però rarament en raó de la seva etimologia secreta; també a prudent distància dels titulars de periòdic amb què es desdejuna cada dia la multitud voraç i gasiva (*la lletra és sang per a l'estómac*); per davall, en fi, de l'evidència, hi ha llocs ignorats per la petulant autosuficiència institucional que dictamina (encara ara: tants anys després!): "Què fora de mi, si no no-res".

Qui és aquest tipus, amagat només de mig cos? Què diu, i de quina manera? És cert això que diuen sobre el seu exòtic discurs? Llunyà, estrany, diferent... Però, els qui bateguen obscurament en aquests llocs ignorats pel flux cultural d'aquesta època agitada, certament, però sense agitadors; tots aquests que apareixen només per un moment a QUI ÉS, ¿volen per ventura reconeixement, senyal, nò-

mina, seguretat, projecció àmplia en el mercat (en fi: succedanis d'indentitat)? Si per mala o pitjor sort fossin membres actius d'aquesta confraria tan enorme —feligresos amorosos del desig trencat en mil trossos— modificaríem amb plaer i decepció el títol d'aquest cicle d'heterodòxies i apuntariem no tan lluny —com ara mateix— sinó una mica potser més a la vora: QUI NO ÉS. I així ningú no rosegaria enganys.

Però no caldrà: si s'obren esclotxes d'aire fresc entraran de puntetes, ocasionalment, personatges anònims amb històries fructíferes. Seran els petits apòstols de l'heterodòxia. Però també bufaran els d'entre ambdues aigües a través de la METAULA: feixucs treballs d'anys convertits per ànsia en un buf de savieses. Que ningú no adormi la seva atenció.

METAULA, maig de 1984

És innegable que l'universitari no pot ni ha d'acontentar-se amb la mera docència, i per això exigeix del complex universitari la possibilitat de desenvolupar activitats que minimitzin el fastig de passar-se tres o cinc anys dedicats a l'estudi. Així, un dels focus que avui gaudeix de més acceptació i empena és, per descomptat, l'esportiu.

Em resulta difícil de concebre una òptima progressió de l'esport a nivell de Comunitat Autònoma sense el concurs de l'esportista universitari, que aquests anys assoleix la plenitud de les seves facultats físiques i de salut mental.

Sembla que aquest any l'experiència acumulada en temps anteriors i la predisposició del Rectorat faran possible la definitiva solidificació d'una estructura bàsica necessària per a una ulterior expansió de l'esport universitari. Això, malgrat tot, no indica que les metes assolides en aquest exercici siguin suficients, i caldrà la creació de majors i millors mitjans en un futur immediat.

Encara que les xifres no siguin un fidel reflex de l'activitat desenvolupada, considerem significatiu el fet que enguany la FEU (Federació de l'Esport Universitari, de la qual depenem) hagi rebut de Palma de Mallorca un total de 318 fitxes, fet que s'ha de completar amb el nombre d'alumnes que han disputat els torneigs interns de cada Facultat (152 a la Facultat de Dret), cosa que ens dóna un alt nivell participatiu.

A títol informatiu detallaré la relació dels equips que han aconseguit el campionat universitari en les diverses disciplines esportives, fent excepció dels torneigs d'escacs i ping-pong, encara sense acabar:

Futbol sala: Finalistes: Empresarials - Dret

Campió: Empresarials

Futbol: Campió: Dret

Bàsquet masculí: Finalistes: Ciències - Dret

Campió: Ciències

Bàsquet femení: Finalistes: Filosofia i Lletres - Empresarials

Campió: Filosofia i Lletres

Tennis: Campió: Dret

Com he dit abans, la Universitat de Palma de Mallorca encara depèn de la FEU catalana, i és per això que l'accés a la fase final estatal primer havia de passar per la disputa d'una fase-sector de Catalunya i Balears. I és precisament aquí on ha quedat patent que les possibilitats competitives dels nostres representants no són tan febles com a priori podia semblar.

Així, el divendres dia 2 els equips vencedors disputaven un partit d'eliminària davant un equip català designat "per sorteig". Tot semblava indicar que el nostre potencial era netament inferior, però dels quatre encontres disputats només se'n perdé un, i varen ésser els integrants de l'equip de futbol de la Facultat de Dret els qui sucumbiren davant el Col·legi Universitari Abat Oliba per un estrany 2-3.

D'aquesta manera, els equips de futbol sala, bàsquet masculí i bàsquet femení accedien pels seus propis mèrits a la fase final del sector.

En futbol sala, els alumnes de l'Escola d'Empresarials varen donar una bona mostra de les seves magnífiques condicions doblegant el Col·legi Major Penyaforç per un clar 5-1 i la Universitat de Medicina pel contundent 7-0, encara que varen perdre el partit dels INEF de Lleida per 6 gols a 1. El segon lloc assolit pels alumnes d'Empresarials és excel·lent, encara que jo continuï creient que mereixien el primer lloc.

El bàsquet femení es desplaçava a Barcelona amb nombroses i notables baixes, i va haver d'aguantar tot el torneig amb només cinc jugadores. El primer encontre es resolgué a favor de les INEF de Barcelona per 16 punts de diferència, i el segon a favor de Biologia de Barcelona per només 6 punts. El tercer i darrer encontre resultà favorable a les nostres representants per una diferència de 46 punts. En resum, un meritori tercer lloc que, repetesc, hauria pogut ésser una mica millor si l'equip hagués estat complet.

A l'últim, la papereta més ombrívola en bàsquet masculí corresponia a la Facultat de Ciències, atès l'alt nivell de joc que es practica a la ciutat comtal. Equips farts de jugadors de reconeguda talla a nivell estatal que militen en conjunts de la 1ª B es presentaven insalvables a les aspiracions de l'equip de Ciències. Tot i així, els de Ciències presentaren batalla en tot moment davant quadres de més experiència i envergadura física, fent ostentació de voluntat i disciplina de joc. D'aquesta manera es va estar a punt de derrotar els equips de Filosofia i Lletres de Barcelona i INEF de Lleida, i es va demostrar que no anaven a Barcelona com a simple equip comparsa i que en el futur poden, per què no, elevar-se al seu mateix nivell.

No vull posar punt final a aquestes retxes sense destacar que hem iniciat una important tasca en l'esport universitari, i que haurem de continuar amb la mateixa intenció i dedicació perquè no resti en l'oblit d'una mera anècdota.

PUBLICACIONES
DE LA
UNIVERSITAT DE
PALMA DE MALLORCA

M.^a BEL SANCHO ORELL

31

EL MESTRE ANDREU FERRER
I L'ENSENYAMENT A ARTÀ
(1916 - 1928)

COL-LECCIÓ
ELS NOSTRES EDUCADORS, N.º 2

SUMARIO

ESTUDIOS

	Págs.
Eugenio Aguiló y Antonio Sastre <i>La estacionalidad del turismo en Baleares</i>	7
José Manuel Díaz Lema <i>Planes hidrológicos y planes de aprovechamiento de aguas públicas en el Derecho español y comparado</i>	23
Fernando Garrido Falla <i>Las peculiaridades de la organización institucional de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares</i>	57
Román Piña Homs <i>El Consell de la Franquesa</i>	71
Gregorio Robles <i>La decisión en el Derecho y la tópic jurídica</i>	101

NOTAS

Albert Calsamiglia <i>Notas sobre el realismo jurídico</i>	139
Guillem López i Casasnovas <i>Una contribució a l'estudi de la racionalització i millora d'eficiència i productivitat a l'anàlisi de l'activitat del Sector Públic</i>	149

Alejandro Menéndez Moreno <i>Principio de generalidad y poder tributario de las Comunidades Autónomas</i>	175
--	-----

BIBLIOGRAFIA

Ivan C. Iban, <i>Derecho Canónico y ciencia jurídica</i> (Antonio Pérez Ramos)	189
Antonio Molina Meliá, <i>Derecho Canónico y Derecho Eclesiástico del Estado</i> (Antonio Pérez Ramos)	190
Jorge de Esteban y Luis López Guerra, <i>Los partidos políticos en la España actual</i> (Joan Oliver Araujo)	190

JURISPRUDENCIA DE LA AUDIENCIA TERRITORIAL DE PALMA DE MALLORCA

I. Sala de lo Contencioso-administrativo	195
II. Sala de lo Civil	213
III. Salas 1ª y 2ª de lo Criminal	285

Cuadernos
de la
Facultad de Derecho
6-1983

DIRECTOR

Gregorio Delgado del Río

CONSEJO DE DIRECCION

Javier Boix Reig
Luis Garau Juaneda
Manuel García Fernández
Juan Ramallo Massanet

CONSEJO DE REDACCION

Francisco Astarloa Villena
Manuel Atienza
José María Bricall Massip
Bartolomé Colom Pastor
Bartolomé Domenge Amer
Miguel A. Fernández López
José Ferrer Marcei
Gabriel Garcías Planas
Juan López Gayà
Román Piña Homs
Pablo Salvador Coderch
Francisco Samper Polo
Jaime Zurita y Sáenz de Navarrete

SECRETARIO

Miguel Dolz Roca

Correspondencia:

Facultad de Derecho,
Universidad de Palma de Mallorca
C/ Miguel de los Santos Oliver, 2
Palma de Mallorca

Precio:

Número suelto 1.000 pts.
Por suscripción. Número 700 pts.

PUBLICACIONS REBUDES I DISTRIBUCIÓ

CENTRE DIPOSITARI: DEPARTAMENT DE PUBLICACIONS

- *Acto de investidura como doctores "Honoris Causa" de los Excmos. Sres...* Diversos autors. Universitat del País Basc.
- *Acto de investidura como doctor "Honoris Causa" del maestro Andrés Segovia Torres.* Universitat de Cadis.
- *Acords del claustre 1979-1980.* Diversos autors. Universitat Autònoma de Barcelona.
- *Apertura del curso académico 1983-84.* Diversos autors. Universitat Politècnica de Las Palmas.
- "Boletín Informativo". Fundació Juan March. Núms. 128 i 129.
- "Boletín Académico 1981-1982". 75 Aniversario. Institut Químic de Sarrià.
- "Boletines Informativos". Núms: 83-4; 84-1; 84-2; 84-3; 84-5; 84-6. Embajada de los Estados Unidos.
- "Butlletí Monogràfic". *Inauguració del curs 1980-81.* Universitat Autònoma de Barcelona.
- "Butlletí de la Universitat Politècnica de Barcelona". Universitat Politècnica de Barcelona (10 exemplars).
- "Comunidad Europea. Documentos 83". Diversos autors. Comisión de las Comunidades Europeas. Diversos números.
- "Cuadernos de Información". Cursos para extranjeros en España. Diversos autors. Ministerio de Educación y Ciencia.
- *Dades estadístiques i de gestió.* Diversos autors. Universitat Politècnica de Barcelona.
- *Recursos científicos y líneas de investigación.* Año 1982. Servicio Editorial Universidad del País Vasco.
- *450 Aniversario de la fundación de la Universidad de Granada (1531-1981).* Discursos y bula fundacional. Universitat de Granada.
- "Cre-information, New Series". Núm. 64. Quartely Published By the Cre.
- *Doctor Honoris Causa. Jacques Alphonse Ruffié.* Universitat Autònoma de Barcelona.
- *Bases para una ordenación de las enseñanzas universitarias en el distrito de Zaragoza.* Diversos autors. Universitat de Saragossa.
- *Apertura del curso académico 1983-1984.* Diversos autors. Universidad Politècnica de València.

- *Estructura industrial y comercial de Baleares (Base informativa para el Libro Blanco de la Industria Balear).* Diversos autors. Oficina de Promoción Industrial de Baleares. Consell General Interinsular.
- Guillem Mesquida. *Biografies de mallorquins.* Jeroni Juan Toms. Ajuntament de Palma.
- *Guia acadèmica. Curs 1983-84.* Diversos autors. Universitat Politècnica de Barcelona.
- *Informe sobre la estructura y el funcionamiento de los centros docentes de la Universidad Autónoma de Barcelona.* Diversos autors. Instituto de Ciencias de la Educación. Universitat Autònoma de Barcelona.
- *La enseñanza superior en Castilla y León (1940-1980).* Diversos autors. Instituto de Ciencias de la Educación. Universitat de Salamanca.
- *Memoria anual de investigación.* Diversos autors. Universitat de València 1981 i 1982.
- Miró Lull. Joan Oliver "MANEU" Galeria d'Art. Palma de Mallorca.
- "Música en España. Boletín de Información Musical". Diversos autors. Dirección General de Música y Teatro. Ministerio de Cultura. Núms. 2, 3 i 8.
- Ramon Lull. *Biografies mallorquines.* Jordi Gayà Estelrich. Ajuntament de Palma.
- *Resumen de las actividades culturales 1979-1983.* Diversos autors. Diputación Provincial de Sevilla. Comisión de Cultura.
- "Universidad. Revista de Cultura y Vida Universitaria". Núm. 13. Diversos autors. Universitat de Saragossa (2 exemplars).
- *Programación general. IV centenario 1583-1983.* Diversos autors. Universitat de Saragossa.
- "Serie. Información Estadística". Diversos autors. Universidad Complutense de Madrid. Gabinete de Análisis y Planificación. Vol. I, núm. 28; Vol. II, núms. 29 i 30; Vol. III, núm. 17.
- "Serie Documentos". Diversos autors. Gabinete de Análisis y Planificación. Universitat Complutense de Madrid. Núm. 8.
- *Solemne acto académico conmemorativo del X aniversario de la creación de la Universidad de Málaga.* Diversos autors. Universitat de Màlaga.

- "Serie. Estudios e Informes". Diversos autors. Gabinete de Análisis y Planificación. Universitat Complutense de Madrid, Vol. I, núm. 16.
- *Universidad castellano-manchega. Estudio sobre su posible ubicación.* Diversos autors. Alcázar de San Juan. Casa Municipal de Cultura.
- *Cursos para extranjeros en España.* Diversos autors. Ministerio de Educación y Ciencia ("Cuadernos de Informes").
- *Els reis de Mallorca i el seu poble 1229-1349.* Diversos autors. Conselleria d'Educació i Cultura de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

CENTRE DIPOSITARI: FACULTAT DE DRET.

- *Cáncer profesional. Ordenación jurídica de su protección.* Antonio Martínez Sánchez. Ministerio de Trabajo y Seguridad Social.
- *Derecho tributario y sistema democrático. Lección de apertura del Curso académico 1983-84.* José María Martín Delgado. Universitat de Màlaga.
- *El préstamo marítimo griego y la penguinia tratética romana.* Amelia Castresana Herrero. Universitat de Salamanca.
- *Ilustre colegio de abogados del Señorío de Vizcaya.* Diversos autors. Diputación foral del Señorío de Vizcaya.
- *La patria potestad: voluntad del titular.* Jerónimo López Pérez. Universitat de Valladolid.
- "Memoria 1982". Diversos autors. Caja de Ahorros y Monte de Piedad de las Baleares "Sa Nostra".
- *Informe y memoria 1982 del Banco de Bilbao.* Diversos autors. Consejo de Administración del Banco de Bilbao.
- *Plano político electoral de Euskadi de 1977/1983.* Diversos autors. Servicio Central de Publicaciones del Gobierno Vasco.
- *La economía española en 1983.* Diversos autors. Cámara de Comercio e Industria de Madrid.
- *Derecho y proceso. Estudios jurídicos en honor del prof. A. Martínez Bernal.* Diversos autors. Universitat de Múrcia.
- *Memoria económica 1982.* Diversos autors. Caja de Baleares "Sa Nostra".
- *Evolución económica 1982 Baleares.* Diversos autors. Caja de Ahorros y Monte de Piedad de las Baleares - Banca Catalana-Banco Industrial de Catalunya.

CENTRE DIPOSITARI: FACULTAT DE CIÈNCIES.

— *Anales de la Universidad de Múrcia*. Ciencias. Diversos autors. Universitat de Múrcia. Vol. XLI, núms. 1-4.

— *La espectrometría raman en los sólidos*. 16-25-IV-1979.

— *La espectrometría raman en los polímeros*. 20-28-IV-1981. José Antonio de Saja (Ed.). Universitat de Valladolid.

— *Aparición de la Biometría y Bioestadística y su relación con la informática*. Miguel Morell Ocaña. Secretariado de Publicaciones e Intercambio Científico.

— "Boletín Académico". 1981-1982. 75 Aniversario. Diversos autors. Institut Químic de Sarrià.

— *Cibernética generalizada*. Stefan Odo-bleja. Centrostampa della Editrice Nagard.

— *Ciclo de conferencias coloquio 1983*. Diversos autors. Universitat Politècnica de Barcelona.

— *Ciclo de conferencias 1982*. Diversos autors. Universitat Politècnica de Barcelona.

— *Concepto de patología general*. Prof. Saavedra. Universitat de Cadis.

— G.E.M. Grupo especializado de electricidad y magnetismo de la R.S.E.F. IV Reunión. Diversos autors. Universitat de Múrcia.

— "Impacto. Ciencia y Sociedad". Institut de Cooperació Iberoamericana i Oficina d'Educació Iberoamericana. Vols.: 31, núms. 1 i 32.

— *Impuestos sobre la renta y el patrimonio de las personas físicas*. Diversos autors. Banco Español de Crédito. Departamento financiero.

— *Introducción a las teorías de las atmósferas estelares*. M. Vázquez. Universitat de La Laguna.

— *Unión radio científica internacional. II symposium nacional*. Diversos autors. Universitat de Múrcia.

— *Documentación anual de Sedigás, GAS 83*. Diversos autors. Sedigás S.A.

— "Cuadernos de Física y Química" III. Universitat de València.

— *Informe científico 1981-82*. Diversos autors. Universitat de Còrdova.

— *Las publicaciones valencianas de Cajal*. José María López Piñedo - Juan Antonio Micó Navarra. Universitat de València.

— *La economía de Madrid en 1982*. Diversos autors. Cámara de Comercio e Industria de Madrid.

— *Ciencias experimentales (Farmacia y Medicina)*. Anuario 1980-81. Diversos autors. Universitat de La Laguna. Tom III.

— *Problemas de Matemáticas superiores*. José María Gil de Antuña y Rodríguez - Rafael María García Gómez. Universitat de Còrdova ("Textos e Instrumentos" 2).

CENTRE DIPOSITARI: FACULTAT DE FILOSOFIA I LLETRES

— *Anales de la Universidad de Múrcia*.

Letras. Diversos autors. Universitat de Múrcia. Núms. 1-2, 3-4.

— *Catalogación y estudio socio-literario de fondos alemanes de la biblioteca provincial y universitaria de Barcelona*. Margarita Tejado Rojas. Universitat de València.

— *El proceso histórico de despoblamiento en la provincia de Salamanca*. Bienvenido García Martín. Universitat de Salamanca.

— *El protomedicato en la España ilustrada (Catálogo de Documentos del Archivo General de Simancas)*. Guadalupe Albi Romero. Universitat de Valladolid.

— *Estudios literarios dedicados al prof. Mariano Baquero Goyanes*. Diversos autors. Universitat de Múrcia.

— *Estructuras en cuentos populares castellanos*. Pilar Rubio Muntaner. Universitat de Valladolid.

— *Homenaje al prof. Muñoz Cortés*. Diversos autors. Universitat de Múrcia.

— *La cancillería de Valladolid en el reinado de los Reyes Católicos*. Mª Antonia Varona García. Universitat de Valladolid.

— *La Casa Albercana*. L. González Iglésias. Universitat de Salamanca.

— *La escultura románica en la zona de Villaviciosa (Asturias)*. Etelvina Fernández González. Colegio Universitario de León.

— *La fábrica de un auto sacramental: "Los encantos de la culpa"*. Aurora Egido. Universitat de Salamanca.

— *La reorganización de la milicia efectiva del Reino de Valencia en 1643*. Margarita Vila López. Publicaciones de la Escuela Universitaria de Estudios Empresariales de la Universidad de Valencia.

— *Las lenguas especiales. El léxico del ciclismo*. Bonifacio Rodríguez Díez. Colegio Universitario de León.

— *Los lagos del oligoceno de Mallorca*. Guillermo Colón. Patrocinat per "Sa Nostra".

— *Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación. Memoria 1981*. Diversos autors. Direcció territorial de les Balears.

— "Monte Agudo". Diversos autors. Publicaciones de la Cátedra Saavedra Fajardo. Núms. 81 i 82.

— *Salamanca, la gran metáfora de Unamuno*. Luciano González Egido. Universitat de Salamanca.

— "Anuari Curs 79-80". Universitat Autònoma de Barcelona.

— *Universidad, región, crisis económica. Lección inaugural del curso 1982-83, de la Universidad de Valladolid*. Julio García Villaron. Universitat de Valladolid (2 exemplars).

— *Cuenta y razón*. Diversos autors. Fundació de Estudios Sociológicos (Fundes).

— *Memoria cultural 1972-1983*. Diversos autors. Banco de Bilbao.

— *Violencia y terrorismo*. Gustavo Jiménez. Fundación Humanismo y Democracia. Centro de Investigación y Promoción Ibe-

roamericana y España.

— *Formas económicas del Paleolítico Superior cantábrico*. Alejandro Gómez Fuentes. Biblioteca de la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Salamanca. Universitat de Salamanca.

— *L'ofici de l'Arquitectura*. Josep Maria Montaner. Universitat Politècnica de Barcelona.

— "Revista de Filología". Universitat de La Laguna.

— *Plan estadístico de la villa de Alcoy*. Diversos autors. Secció de Geografía de la Universitat de València. Ajuntament d'Alcoi.

— *Tratado de cómo san Francisco buscó y halló a su muy querida señora la sacra pobreza*. Diversos autors. Ministerio de Cultura y Coordinación Científica. Secretaría de Estado de Cultura. Biblioteca Nacional.

— *Trazado y cálculo de caminos rurales*. Jesús Ayuso Muñoz. Universitat de Còrdova ("Textos e Instrumentos", 1).

— *La población del Valle de Aridane en la Palma*. José León García. Universitat de La Laguna.

CENTRE DIPOSITARI: MAGISTERI.

— *A. Bahamonde Rionda. Mínima realización para máquinas en una categoría*. Prof. E. G. Rodeja F. Universitat de Santiago de Compostel.la.

— *El Museu d'Art de Catalunya*. M. Carme Farré i Sampera. Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis.

— "Impacto. Ciencia y Sociedad". Instituto de Cooperación Iberoamericana y la oficina de Educación Iberoamericana. Vols. 30, núms. 3 i 4, i 31, núm. 3.

— *La dialéctica del significado lingüístico*. Francisco Meix Izquierdo. Universitat de Salamanca.

— *IV Reunión Nacional de Química-Física*. Diversos autors. Universitat de La Laguna.

— "Traza y Baza. Cuadernos Hispanos de Simbología". Homenaje a D. Diego Angulo. Diversos autors. Universitat Literària de València.

— *Treballs del departament de Psicologia Mèdica*. Diversos autors. Universitat Autònoma de Barcelona.

— *III Congreso nacional de histología*. Diversos autors. Universitat de Múrcia.

— *El escultor Nicolás de Bussy*. María del Carmen Sánchez-Rojas Fenoll. Departamento de Historia del Arte. Universitat de Múrcia.

— *La Pedagogía de Saint Cyr*. Mª Victoria Carrasco Maurín. Escuela Universitaria del Profesorado de E.G.B. de Valencia.

— "Cuadernos de Trabajo". Escuela Universitaria del Profesorado de E.G.B. Cátedras de Historia y Geografía. Universitat de Salamanca. Núm. 2.

COLOM CAÑELLAS, Antoni J.,
Nacionalisme i educació a Mallorca,
OCB, Palma 1983, 55 pp.

Didàctica de la Història de Mallorca.
Orientacions ambientalistes,
Premsa Universitària, Palma 1983.

El primer dels llibres, recentment publicat per l'Obra Cultural Balear, és una reestructuració d'una ponència presentada al simposi sobre Nacionalisme, Regionalisme i Educació que es va celebrar el mes de maig de 1980 a Salamanca. I ens hem de lamentar del retard de publicació perquè, malgrat que l'anàlisi i, sobretot, les alternatives mantenen tota la seva vigència, hi ha temes, sobretot els relacionats amb la introducció del català a l'escola (capítols 4rt. i 5è.), que, malgrat el poc temps que ha passat, ja exigeixen plantejaments nous, els quals, per altra banda, el professor Colom ja anuncia en les alternatives que proposa.

Efectivament, si la transmissió i la producció de cultura són els elements articulants entre nacionalisme i educació, hi ha dos punts que semblen ineludibles per dur a terme una política educativa adient: primer: tenir ben present que l'escola fa estona que ha perdut —si és que de veres mai l'ha tengut— el paper capdavanter com a sistema generador/transmissor de cultura. És evident que qualsevol normalització cultural ha de passar per l'escola, però, fins on pot normalitzar l'escola?; què cal esperar d'una comunitat amb escola "normalitzada", i amb pretensions "normalitzadores", però immersa en un entorn amb altres sistemes que funcionen com si res no hagués canviat?; segon: tenir present que no basta que s'ensenyi el o en català; l'adequació de l'escola al seu entorn passa per unes actuacions molt més profundes (bàsicament canvis de continguts i de metodologies), que el professor Colom defineix com a "política d'intervenció socio-educativa": "Respecte a la intervenció socio-educativa planteig una acció en doble sentit (escola cap a la societat i societat cap a l'escola...). Així, per una part, l'escola es pot obrir a l'ambient, al medi, per tal que el nin pugui aprendre de la nostra realitat i arribar a la cultura universal pel coneixement de la seva pròpia cultura...". Així, una política educativa nacionalista passa per l'adequació de l'educació al medi natural i social en el qual el sistema escolar és immers, idea aquesta amb llarga tradició en el pensament i les pràctiques pedagògiques que, des

de mitjan dècada dels setanta, s'ha constituït en tendència dels sistemes educatius de molts països (1).

Aquests intents adequadors de l'escola al seu entorn plantegen problemes teòrics i pràctics susceptibles de trobar resposta en gran diversitat de disciplines, entre elles la didàctica. La segona obra del professor Colom és, precisament, una rèplica eminentment pràctica a una de les demandes del corrent adequador: la necessitat de tenir a l'abast instruments que facilitin l'ensenyança a partir de l'entorn i sobre l'entorn. Es tracta d'un llibre on es troben gran quantitat de suggeriments sobre la manera com ensenyar la Història de Mallorca de tal forma que l'aula, l'espai tancat que, tradicionalment, imposa l'escola, sigui superada, s'obri...

El llibre consta de tres parts. A la primera es presenten vint unitats —que van des de la Prehistòria fins a l'Estat de les Autonomies—, cada una de les quals és estructurada en quatre punts: els objectius didàctics; l'estructura d'aprenentatge; els llocs de la realitat en els quals es troben restes o referències sobre el moment que s'estudia i, finalment, una relació amplíssima de possibles activitats d'aprenentatge. A la segona part s'ofereix una programació de la manera com es pot enllestir l'ensenyament de la nostra història a partir de Palma. La tercera part és formada per dotze excursions per estudiar uns temes que s'hi corresponen referits a la realitat de l'illa.

Crec important remarcar dues coses: el llibre va merèixer el premi d'Investigació Didàctica Baldiri Reixac l'any 1981 i, com s'assenyala a la presentació, "és fruit d'uns treballs de curs que, d'acord amb una metodologia plantejada pel Dr. Colom als seus alumnes de Didàctica General, es varen dur a terme al llarg dels cursos 1978-79 i 1979-80". No estam gaire acostumats que els "treballs de curs" abandonin l'exagerat academicisme del qual generalment gaudeixen i puguin oferir un servei a la comunitat. Això és un aspecte més a afegir als mèrits del llibre.

En definitiva, dues obres de lectura —i utilització— obligada per a tots els qui pensam que l'educació i l'escola han d'estar al servei de la comunitat.

J. Sureda

(1) Vegeu, per exemple, *El porvenir de la Educación*, UNESCO/BIE 1981, "Documentación e Información Pedagógicas", núm. 220.

PONT BALLESTER, Guillem,
Jaume Fornaris i Taltavull, mestre
(*Son Servera, 1893-1931*),
Institut de Ciències de l'Educació,
Col.lecció "Els Nostres Educadors" 1,
Palma 1983, 87 pp.

Amb aquest treball l'ICE de la nostra Universitat inicia una nova col.lecció que, sota el nom de "Els Nostres Educadors", pretén donar a conèixer la tasca desenvolupada per tot un grapat de mestres de les Balears que, com demostra el treball que comentam, és una tasca profunda, realitzada amb coneixements, il.lusió i fe; adjectiu

que, potser, resulten tòpics però certs fins al punt d'incitar a una certa enveja envers aquella situació del cos docent que s'intueix bastant generalitzada.

Jaume Fornaris era, en paraules de l'autor, "un home obert, que coneixia les innovacions pedagògiques del seu temps i, cosa que és més important, les aplicava a la seva escola. Un home-mestre girat al futur que ja el 1905 havia assumit de manera teòrica i pràctica les característiques de l'Escola Nova". I potser basti una ullada a alguns dels temes que Guillem Pont desenvolupa per corroborar les seves afirmacions. L'ús de transparències ja l'any 1907 (quants mestres utilitzen avui dia aquest recurs?) i del microscopi l'any 1915; l'atrancament de l'escola a la

vida, amb els camps d'experimentació agrícola; l'activisme que es deriva dels seus passeigs escolars i de les colònies; els aspectes de vessant psicologista —llavors encara ben gremials—, són, entre d'altres, punts que demostren el caràcter innovador d'aquest mestre serverí. I, cal no oblidar-ho, tot emmarcat en un context rural —amb el que significava d'aïllament— i una situació econòmica que fregava la ignomínia.

Una tasca extraordinària que donà, òbviament, els seus bons fruits a un termini relativament curt, però dissortadament ens quedarem amb l'endarrer de conèixer

el que hauria aportat una continuació docent en el mateix sentit i amb semblant dedicació.

Aquest és, en definitiva, un treball dens que, si no serveix com a "exemple modèlic per a tots aquells educadors que encara guarden el desig de superar el rol de funcionari-que-guanya-un-sou-fent-escola", almanco representa una aportació a l'inajornable i necessari coneixement de les nostres arrels.

J. Sureda

PONT BALLESTER, Guillem,
Jaume Fornaris i Taltavull, mestre
(Son Servera, 1893-1931),
ICE Universitat de Palma de Mallorca,
Col·lecció "Els Nostres Educadors" 1, Palma 1983.

Es tracta d'un acurat estudi d'Història de l'Educació a Mallorca, centrat en la persona de Jaume Fornaris i Taltavull (Maó, 1873 - Son Servera, 1931) i en la seva tasca pedagògica exemplar a Son Servera, on exercí i visqué des de 1893 fins a 1931.

Resulta difícil separar, en aquest breu comentari, la referència al llibre de la referència a l'època que s'analitza.

Quant al contingut de la publicació, cal reconèixer el seu rigor en les dades i en la metodologia contextual emprada, com també la lògica interna i la coherència del discurs seguit. Quant a la seva forma, la construcció i ordenació dels capítols (0. Introducció, 1. L'educador i el seu context, 2. Jaume Fornaris i Taltavull. El context, 3. El mestre i la seva obra, 4. Conclusions, 5. Entrevistes), la correcció i la claredat en l'expressió, l'abundància de notes i la pulcritud de l'edició, li atorguen una alta qualificació.

La lectura del treball resulta molt interessant i a mesura que passen les pàgines apareixen fets, situacions, corrents de renovació metodològica, persones i esdeveniments que constitueixen l'entruenyat on madurà i es realitzà el mestre Jaume Fornaris. En efecte, s'hi analitza el primer entorn i la infància a Maó, la formació com a mestre a l'Escola Normal a Ciutat, el llarg exercici professional amb les seves innovacions metodològiques a Son Servera, i tot això en el context de la Història de Menorca, de la Història de Mallorca i de la Història de l'Educació. Es destaquen, com a mostres de la pedagogia de Fornaris a Son Servera, el camp d'experimentació agrícola, la participació en les colònies escolars, la pràctica del mètode intuïtiu, l'ús de mitjans àudio-visuals i d'observació i, sobretot, la gran repercussió social de la seva tasca educadora.

El comentari a l'estudi sobre Jaume Fornaris a càrrec de Guillem Pont, especialitzat en Ciències de l'Educació, ens porta necessàriament al comentari sobre l'època. El primer terç de segle, en efecte, suposaria, sobretot per a Menorca i Mallorca, un esclat de la inquietud pedagògica, tant a nivell teòric com pràctic, del qual són exem-

ples Joan Benejam, a Ciutadella, i les Escoles lliures i racionalistes a Alaior i a Ciutadella, per esmentar institucions representatives a Menorca, i l'interessant moviment de renovació educativa a Mallorca —perllongat fins a l'any 1936—, del qual són figures assenyalades Miquel Porcel, regent de l'Escola Annexa; Joan Capó, inspector d'Ensenyament Primari, que, amb la creació del Museu Pedagògic, possibilità nombrosíssimes iniciatives i realitzacions; els claustres d'ambdues Escoles Normals, d'un envejable nivell humà i acadèmic; i, en darrer lloc, però no menys important, un bon grup de mestres que omplen tota una època, tan rica com enyorada: Gabriel Comas, Bartomeu Terrades, Rufino Carpena, i un llarguíssim etcètera...

Els qui hem encetat, ja fa anys, la investigació de la nostra història educativa, rebem amb goig els treballs que aprofundeixen o revisen alguns dels aspectes del nostre passat en el terreny de l'educació. L'aportació de Guillem Pont és exemplar i alligadora i, sens dubte, incitarà d'altres investigadors a posteriors recerques.

Tots els professionals de l'ensenyament, historiadors i polítics, haurien de llegir aquesta monografia sobre Jaume Fornaris i Taltavull, del qual l'autor resumeix tota la tasca amb aquestes paraules:

"Per mi, Jaume Fornaris es pot considerar una figura cabdal en el camp de l'Educació a Mallorca. Emprant el tòpic lul·lià de la figura de l'arbre, fou un home que, amb arrels filosòfiques i didàctiques institucionistes, es configurà un tronc, un ésser personal i intransferible pel camí de l'autoformació i de la interrelació familiar i directa amb altres companys — de banda la suposada i encara desconeguda relació epistolar. Tronc que, amb una dinàmica progressista i existencialment humana, desenvolupà tota una xarxa de branques —camp d'experimentació agrícola, colònies, passeigs escolars, acció didàctica dins l'aula, "Sa Cultura"...— que amb l'esclat de la primavera, entesa com a pas dels anys, havien de donar un fruit —carreres concretes i substrat cultural— que a la força havia d'acolorir l'ésser de tota una comunitat."

Al final d'una repetida lectura de la monografia, de sobte ve una pregunta al cap i al cor. Serà possible, entre tots, recrear —*mutatis mutandis*— aquella època?

Jaume Oliver Jaume

AULA DE MÚSICA

ACTIVITATS

CORAL UNIVERSITÀRIA

— Concert de Setmana Santa. Abril 1984.

• Felanitx, església de Sant Alfons, dia 15 d'abril.

• Auditòrium, dia 16 d'abril.

Obres de: E. Grieg, F. Mompou, F. Schubert, G. Fauré, J. Brahms i F. Liszt.

Col.laboració de: L. Casasayas, J. Moll i I. Furió (pianistes); A. Reinés (organista).

CAMERATA INSTRUMENTAL DE LA UNIVERSITAT

Organitzat per la Conselleria d'Educació i Cultura de les Illes Balears, amb la col.laboració de la Fundació March, se celebrà el cicle de "Concerts per a joves" al Teatre Principal de Palma, en el qual va debutar l'orquestra de cambra de la nostra Universitat amb un programa dedicat a: J. Pachelbel, A. Stradella, F. Geminiani i A. Corelli.

Cicle de Concerts

MÚSICA A LA UNIVERSITAT

Auditòrium, 7 de maig: The Albion Ensemble (quintet de vent).

VIII CURS DE MÚSICA CORAL I PEDAGOGIA MUSICAL A LES BALEARS

De l'1 al 10 d'agost de 1984. Col.legi la Porciúncula, Platja de Palma.

Organització: Escola de Pedagogia Musical de l'ICE.

Patrocini: Obra Cultural de la Caixa de Pensions i Universitat de Palma de Mallorca.

Especialitats:

— Direcció Coral (3 grups).

— Tècnica Vocal (3 grups).

— Pedagogia Musical (Mètode Ireneu Segarra): 5 graus.

— Introducció a la Música del Segle XX (1 grup).

Tipus d'inscripció:

1. En règim d'internat (13.500 ptes.).

2. En mig règim (10.000 ptes.).

3. En règim de participant (5.500 ptes.).

Informació: els dimecres, dijous i divendres de 19 a 20 hores • Tel. 29 91 80

38 Operació Vela per a Universitaris 84

L'Escuela Española de Vela Calanova, amb el patrocini de la Comunitat Autònoma de les Balears, per mitjà de la Conselleria d'Educació i Cultura (Direcció General d'Esports) i la Universitat de Palma de Mallorca, amb el fi de promocionar l'esport de la Vela entre els alumnes de les Facultats i Escoles Universitàries de Palma, convoca l'Operació Vela per a Universitaris 84.

Participants: alumnes matriculats a les Facultats i Escoles Universitàries de Palma.

Cursos: — Iniciació Vela lleugera.
— Iniciació T.D.V.
— Perfeccionament T.D.V.

Dates:

— Vela lleugera: caps de setmana dels mesos de maig, juny i octubre.

— T.D.V.: caps de setmana dels mesos de maig, juny i octubre.

De dilluns a divendres (maig, juny, octubre).

Horari:

— Iniciació Vela Lleugera (cap de setmana):

dissabte: 10.30 - 18.00

diumenge: 10.30 - 14.00

— Iniciació T.D.V. (cap de setmana):

dissabte: 10.30 - 13.00

diumenge: 10.30 - 13.00

— Perfeccionament T.D.V. (cap de setmana):

dissabte: 15.00 - 17.30

diumenge: 10.30 - 13.00

— Iniciació T.D.V. (de dilluns a divendres):

11.00 - 13.00 o 16.00 - 18.00

— Perfeccionament T.D.V. (de dilluns a divendres):

11.00 - 13.00 o 16.00 - 18.00

Matrícula:

Cursos de Vela Lleugera: 1.000 Ptes. Cursos de T.D.V.: 500 Ptes.

Inscripcions:

S'han de fer a les oficines de l'E.E.V. Calanova, i s'ha de presentar còpia del carnet universitari.

Assistència:

Els alumnes que el primer dia de curs no hi siguin i no comuniquin el motiu de la seva falta d'assistència perdran la matrícula.

CRIDA ALS ESCRITORS JOVES

El Consell de Redacció del "Butlletí Informatiu" ha decidit oferir les seves planes per a la publicació de textos de qualsevol gènere —amb una extensió màxima de cinc folis— a totes aquelles persones que, per mor de la manca d'espais literàrio-científics als mitjans de comunicació escrits en llengua catalana, no poden veure publicades les seves produccions.

Cal enviar el material al Gabinet de Mitjans de Comunicació, carrer Miquel dels Sants Oliver, 2. Palma. Tl. 29 52 00.

Concurs d'investigació sobre l'aigua, convocat pel MOPU

El concurs duu com a títol "Los planes hidrológicos como instrumentos racionalizadores de la utilización del agua". Abans del 15 de juny d'enguany els interessats a participar-hi han d'enviar una memòria succinta, com més sistemàtica millor, sobre la investigació que durien a terme. D'aquestes memòries se seleccionarà les que tinguin un major valor científic i interès. Aquesta selecció se farà pública al Ministeri durant la primera desena de juliol de 1985. Els seleccionats disposaran fins dia 23 de novembre de 1984 per presentar el treball.

Els premis són d'1.000.000, 500.000 i 250.000 ptes. A més, tots els autors als quals se seleccioni la memòria i que presentin el treball definitiu rebran una recompensa de 40.000 ptes.

Per a més informació, adreçau-vos a la nostra redacció o al Ministeri d'Obres Públiques. La convocatòria del concurs surt al BOE de dia 27 de març de 1984.

Beques per a estudis sobre Dret

El Congrés de Diputats convoca deu beques per a fer tesis doctorals sobre els següents temes: La Constitució espanyola de 1978; Les Corts Generals; Matèries pròpies del Dret parlamentari; Matèries pròpies de Ciència i Filosofia jurídiques.

Les beques duraran un any (excepcionalment se poden prorrogar) i la quantia és de 60.000 ptes. brutes mensuals.

Els aspirants, abans del 15 de juny de 1984, han d'enviar al Registre General de la Cambra una memòria sobre la tesi a fer, així com les dades que justifiquin que estan en condicions acadèmiques de fer-la.

La Cambra es reserva el dret de publicació del treball. L'autor seria recompensat amb 100.000 ptes.

Vacacions amb intercanvi de casa

Una organització internacional ens proposa un nou sistema per passar les vacances. Se tracta de fer intercanvis de casa. Vostè deixa la seva casa d'aquí perquè hi vengui a passar un període de temps una altra gent i, a canvi, té una casa a la seva disposició a països com: USA, Anglaterra, Escòcia, Irlanda, Dinamarca, Noruega, França, Suècia, Portugal i Itàlia. I la xarxa de països va en augment.

L'organització duu a terme totes les feines necessàries per a l'intercanvi, i, una vegada fet, cobra una quota. S'hi pot incloure una assegurança per al viatge i la casa.

Els interessats es poden adreçar a:
Casa Vacaciones. Avda. Alfonso XIII, 8
Madrid-2 • Tel. 413 52 71

PREMI BARCELONA PER A ESTUDIS I INVESTIGACIONS EN CIÈNCIA COGNITIVA I LÒGICA, PURES O APLICADES

Aquests darrers anys, diversos investigadors que treballen a Catalunya han fet un nombre important de valuosos estudis sobre lògica i ciència cognitiva. Cal recordar, a més, que els «Congressos catalans de Lògica matemàtica» han assolit un prestigi científic considerable.

La Diputació de Barcelona ha considerat adient, per tant, col·laborar tant amb els investigadors com amb altres organismes públics i privats, per tal d'incrementar el progrés a Catalunya d'aquestes àrees de la ciència i la tècnica.

És per aquest motiu que la Diputació de Barcelona ha creat el premi *Barcelona*, amb l'objecte de donar suport als estudis i investigacions de Ciència cognitiva i Lògica, pures i aplicades. El premi estarà dotat amb 250.000 pessetes i un accèssit de 100.000 pessetes i s'adjudicarà cada any al millor treball de recerca en els camps científics abans esmentats, d'acord amb les bases següents:

- 1 - Els treballs que poden optar a aquest premi han d'encaixar dintre de qualsevol de les següents categories:
  - a Treballs originals d'investigació presentats al «Congrés Català de Lògica Matemàtica» i publicats, o formalment entregats per tal de ser-ho, a les seves Actes.
  - b Tesis doctorals que hagin estat llegides i aprovades a qualsevol de les Universitats Catalanes.
  - c Treballs originals de recerca elaborats per un autor català (o autors) que hagin estat publicats (o acceptats per a publicació) en una revista científica, editada a Catalunya o arreu, de reconegut prestigi.
  - d Llibres publicats escrits per un autor català (o autors).
  - e Treballs de traducció al català de llibres que hagin estat editats.

Tots aquests tipus de treballs hauran de correspondre al període d'1 de gener al 31 de desembre de l'any anterior al de la convocatòria del premi.

- 2 - Les obres que aspiraran al premi hauran d'ésser presentades a la Secretaria del Departament de Matemàtiques i Estadística (E.T.S. d'Arquitectura, Diagonal, 649, Barcelona 28) de la Universitat Politècnica de Barcelona, abans del dia

30 de setembre de l'any de la convocatòria. Els treballs originals presentats al Congrés Català de Lògica Matemàtica, publicats o formalment entregats per a ésser-ho en les seves Actes, es consideraran automàticament presentats al premi de l'any següent, sense necessitat que els autors dipositin nous exemplars del seu treball.

- 3 - El jurat serà proposat pel Cap de l'esmentat Departament, escoltat el Comitè Organitzador del Congrés Català de Lògica Matemàtica, i serà nomenat per l'Excm. Sr. President de la Diputació de Barcelona, durant el mes d'octubre. Aquest jurat estarà compost per cinc especialistes eminents, nacionals o estrangers, reconeguts com a tals en les àrees científiques i tècniques on incideix el Premi.

En l'ordre de nomenament del jurat es farà constar qui actuarà de President i qui de Secretari. Tots els membres del Jurat tindran veu i vot, els acords s'hauran d'aconseguir per majoria simple i la decisió del Jurat serà inapel·lable.

- 4 - La decisió del Jurat serà comunicada, amb escrit raonat i adjuntant les Actes de les sessions del Jurat, a l'Excm. President de la Diputació de Barcelona abans del dia 15 de novembre, el qual farà pública la decisió pels mitjans ordinaris de difusió.

L'acte públic de lliurament del Premi tindrà lloc, sota la Presidència de l'Excm. Sr. President de la Diputació de Barcelona, durant el mes de desembre.

- 5 - Les obres presentades a concurs que no hagin estat premiades i no hagin estat recollides dins dels tres mesos següents a la data d'adjudicació del premi, passaran a formar part de la Biblioteca del Departament dipositari dels dits exemplars.

Transitòria

En la primera edició del premi es consideraran excepcionalment tots els treballs de les característiques abans esmentades que hagin estat publicats o acceptats per a publicació, o editats en forma de llibre, o aprovats com a tesi doctoral, o presentats als Congressos Catalans de Lògica Matemàtica, entre l'1 de gener de 1980 i el 31 de desembre de l'any anterior a la primera convocatòria d'aquest premi.

PRÍNCIPE DE ASTURIAS SOBRE LA NATURALES

El Ministeri de Cultura convoca el premi Príncipe de Asturias per a investigadors joves. Els participants han de tenir menys de 23 anys el 31 de desembre de 1984.

El tema és: "Nuestras riberas: trascendencia, aprovechamiento, conservación y futuro, de un río, laguna o agua continental". El treball se pot presentar en castellà, anglès o francès. L'extensió recomanada és de vint-i-cinc folis: si els supera, s'ha d'acompanyar d'un resum de cinc folis. El termini de lliurament acaba el 13 d'octubre de 1984. Se n'han d'enviar cinc exemplars a: Instituto de la Juventud. C/. José Ortega y Gasset, 71. Madrid-6.

Els premis són tres i consten de medalla, diploma i un viatge, valorat en 750.000, 500.000 i 250.000 ptes. respectivament. Se poden concedir fins a cinc accèssits de 100.000 ptes. cada un, que s'entregaran en material cultural o d'investigació.

Correspondència

Un jove francès ens ha enviat una carta sol·licitant correspondència amb al.lotes d'aquí. Per a les interessades, el seu nom i adreça són: Claude Ketterer, 4/ Rue de la Paix. 67.450 Mundolsheim (France).

Estiu a Londres

Els interessats a passar els mesos d'estiu ampliant estudis a Anglaterra tenen una oferta que fa l'Imperial College of Science and Technology.

Presenta diverses modalitats d'estada: familiar, pisos, col·legi...

Més informació, a la nostra redacció. O, si els voleu escriure, feis-ho a: Imperial College of Science and Technology, 15 Prince's Gardens, London SW7 1NA. Tl. 01-589 51 11. Ext. 2.033/2.146.

Premi Sant Joan de novel·la

El convoca la Caixa de Sabadell per a novel·les en català d'una extensió d'uns dos-cents holandesos.

Les obres s'han de presentar a la Secretaria de l'Obra Cultural de la Caixa d'Estalvis de Sabadell, carrer d'en Font, 1, Sabadell, abans del 6 de setembre. Per triplicat i firmades per l'autor o amb un pseudònim.

El premi consisteix en 1.000.000 de pessetes i el veredicté es farà públic el 30 d'octubre.

ALGUNS PUNTS A RESOLDRE:

No hi ha proves de català, com cal, per a l'accés a la Normal.

No n'hi ha a les Oposicions per a ésser professors d'EGB —s'hi pot presentar gent de Madrid que no hagi ni sentit parlar mai de català i aprovar.

L'Escola de Magisteri Alberta Giménez —una escola privada— crea mestres que passen al cos públic de professors d'EGB per accés directe. A més a aquesta Escola fan poc català (un català I tots, i un Català II els de l'especialitat de Filologia).

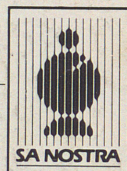

PORTADA: GUILLEM LLABRES
FOTOGRAFIES: JOAN MIQUEL
MAQUETACIÓ: JAUME FALCONER

Imprès a Balears per JORVICH, S.L.

D.L. P.M. 317/84

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"